

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 9.

(479.)

Vol. 21.



Thursday,

May 19,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Epištoly pražské a královéhradecké

Epištola první

Žijeme v době Postřizín. Všechno se zkracuje. Množství krátkých vjemů nás bičuje ve stále větším tempu. Romány nahradily povídky, ty nahradily časopisy, následovaly noviny. Internet je už pomalý. Lidi zblblí; na hokeji čuměj na baseball přes malá digitální zařízení, v kině koukají na blbosti přes mobil...

Víme všechno a vlastně máme v hlavě guláš. Přepínáme z jedné věci na druhou a pokud nemáme kam přepnout, usínáme...

Usínáme, ale když máme usnout, nespíme. Máme poruchy spánku i bdělosti.

Obranou proti tomu je jakýsi vnitřní svět. Nespoutat, být stále napojen na něco. Ale na co? Středověký člověk, hledal spojení s něčím, co bylo nad ním. Sluchátka v uších dávají jakousi anonymitu či soukromí, ale není to ono. Chceme, aby nás svět slyšel, proto je zesilujeme, aby nás slyšeli spolucestující, ale ti mají také něco v uších. Za svůj misionářský či osvětový postoj platíme ztrátou sluchu. Pláceme po starých dobrých časech, kdy jsme ještě slyšeli a viděli. Hledáme včerejší den, jak říkal můj otec, ale ten je nenávratně pryč...

Epištola druhá

Do školy v Panské ulici vedly dvě cesty. První začínala ráno v 7:07. Proběhlo se Klišněvskou nahoru do Bajkalské, v tlačícím se davu bylo nutné zachytit se zadních dveří trolejbusu číslo 51. Řidičovi se po třiceti až padesáti metrech podařilo dveře zavřít a my jsme byli vtlačeni dovnitř; pak projel bez zastavení až k Orionce, kde se pokusili někteří poštelci ještě nastoupit, protože první lenoši již vystupovali. Čas od času jsem nechápavě pozoroval strýce Otů, který s klidem jemu vlastním nechával před zaměstnáním ujet i několik trolejbusů či naopak jsem ho spatřil, jak v tomto předpotopním dopravním prostředku seděl na postranním sedadle vyhrazeném penzistům, ač do důchodu mu ještě chybělo pár let. Mírně pomačkané nás to vyhodilo v Šumavské, kde jezdila jedenáctka. Chodník byl však klopený na opačnou stranu a při náležitě rychlosti docházelo ke smyku. Pád měl za následek nechycení jedenáctky, ke které bylo nutné se zavěsit.

Strašnický Thienel používal smetáku u předního vchodu, kterým byla tramvaj opatřena. Pokud chtěl někdo vystoupit, musel se snožmo odrazit a ve vzduchu otočit a pak následoval běh, který bylo možné po chvíli zbrzdít. Následoval však další běh, podobný lyžařskému slalomu, mezi příslušníky pracující inteligence, která se řtila do úřadů na Václavském náměstí.

Vše bylo zakončeno během sérií průchodů až do Panské 3, kde čekal časoměřič ředitel Hledík se stopkami a zapisoval si cílové časy těch, kteří proběhli v 7:30 a později.

Varianta B začínala o dvě minuty později, čili v 7:09, proběhnutím Vladivostockou ulicí na autobus číslo 135. Ten po mezipřistání v Kodaňské ulici zastavil u Ludmily na Náměstí míru. Italská ulice nebyla již tak zákeřná, chci říci, lépe klopená, ale přijíždějící jedenáctka již byla obsypaná a žáci z vyšších ročníků nás odháněli od záchytných tyčí a k naskočení do jedoucího dopravního prostředku bylo nutné zachytit se tyče přední, byť u zadního vchodu.

Cesta do školy měla různá překvapení. Jednou po dostizích v Šumavské ulici jsem zjistil, že očekávaná jedenáctka zřejmě nepříjede, protože chyběly koleje. Jindy v Italské ulici místo jedenáctky přijela nová dvacítká a řidič mi před nosem zavřel dveře. Na znamení nevole, jsem mu alespoň udeřil do dveří. Cynicky s tramvaj opustil zastávku. Poblíž však stál taxik tentokrát pilotovaný nějakou dámost. Ta se zeptala, kam chci a tak jsem nesměle sdělil adresu školy. Ta krásná bytost, podobná andělu, mně otevřela dveře své limuzíny značky Volva a odvezla do školy. Zřejmě jsem byl jediným studentem, který použil tohoto aristokratického dopravního prostředku, aby nabyl patřičné vědomosti.

Když jsem se svěřil se svým zážitkem dílenskému profesorovi Dvořákovi při plivané pertinaxové desky, jako filosof se zamyslel a položil mi následující kontrolní otázku: „Víš, co by



ZE ZAHÁJENÍ VÝSTAVY PODOBENSTVÍ TĚLA. ZLEVA: UMĚLKYNĚ, AUTOR ČLÁNKU A OFICIÁLNÍ PŘEKLADATELKA Z LÉKAŘSKÉ FAKULTY, ZÁSTUPKYNĚ KANADSKÉHO VEJVYSLANECTVÍ PANÍ SUZZANE DRISDELLE-GUVEN, DĚKAN FAKULTY PROF. MUDR., RNDR. MIROSLAV ČERVINKA A HRÁČ NA KLASICKOU KYTARU PETR FIALA. FOTO: O. ČIŽINSKÁ

byl ještě větší zázrak?“ Odpověděl jsem bez váhání: „Kdyby v tom autě byl chlap.“ Zavrtěl hlavou a již tehdy měl odpověď, která by byla běžná až po půl století: „To by byl homosexuál...“ Pravda, řekl to trochu drsněji. Dychtiv po poznání jsem zakroutil po druhé hlavou a tím dal najevo, že on je učitel a já pouhý student třetího ročníku. Bylo vidět, že na to čekal. Pak teprve zvolna odpověděl: „Kdyby ti ten řidič tý tramvaje ty dveře otevřel.“

Ve středu před výstavou spěcháme s Marií po Štefánikově bulváru v Hradci Králové na autobus číslo 23. Další jede za dvacet minut. Stanice je asi 100 metrů od nás, navíc jsme v protisměru. Autobus již odjíždí ze zastávky. Udělám zoufalé gesto. Něco mezi vztekem, rezignovaností a prosbou. Řidič zastaví a otevře dveře. Vyvčívem z mládí, proběhl jsem mezi projíždějícími auty. „Ještě manželka...“ Řidič se na mne nechápavě podívá, jakoby říkal: „Přece neodjedu jen s Vámi...“

Pak nemám být stoupencem katolického filozofa Pierra Teilharda de Chardina, který tvrdil, že přes všechny katastrofy Bůh tvoří svět evolucí a ten směřuje ke Království Božím, kde prototypem dokonalosti, čili absolutní jedničkou, je Kristus.

Nikomu tuto filozofii nevnučuji, obzvláště, když jsme svědky skoro apokalyptických jevů přímo ve středu hlavního města České republiky. Nějak jsem se již smířil s tím, že zde nejedí staré tramvaje, na které se bylo možno přivést, i když jsem opět jednu spatřil. Byla však prázdná a jen pro turisty. Ale co zasadilo mé vyprahlé duši těžkou ránu je, že zmizel šenk Vrbovec. Poslední místo na Václavském náměstí, kde točili dobré levné víno. Vedle Baťova Domu obuvi je teď další tuctový obchod. Ještě před Vánocemi jsme si tu dávali voňavého Millera Thurga za 32 Kč.

Není už ani levné dobré jídlo U Vladaře, kde měli španělské ptáčky za osmdesát korun. Když jsme je v prosinci požadovali, smáli se nám, tak jako v Suchého písničce o skromném mužíčkovi, který chtěl jen půl parku.

A pak že je inflace jen 3 %, jak tvrdí pan Kalousek. Tohle je také inflace.

Epištola třetí

V době, kdy převažují ve výstavních síních digitální fotografie, je převoz umění ještě lehčí než by se původně zdálo. Nejen to. Dnes můžete trojrozměrně naskenovat sochy, dát si je na disketu a pokud v místě umění mají digitální tiskárnu, či lépe řečeno slovensky tlačiarnu, tak vám jsou identické odlišky z umělé hmoty vyfrknuty přímo na místě v různých velikostech. Z delfína můžete mít sardinku, ale ze sardinky těžko uděláte delfína v životní velikosti, ledaže byste ho poskládali z cihliček jako trojrozměrnou mozaiku. Už se těším, jak někdo s touto myšlenkou přijde a jak kritici budou vykřikovat podobně jako v Bergmanově filmu: „Jak skutečné a jak neskutečné.“

Vozit originály, byť vlastního umění, je věcí nadmíru podezřelou. Ono dnes již je jaksi podezřelé vůbec originály tvořit. Nejlepší je stáhnout si Monu Lisu z internetu a pak ji třeba změnit do zelena a dát tomu název *Rusalka Mona*. Kritici pak se předhánějí v komentářích o pozoruhodném historickém kontextu, který existenciálně protíná naši přítomnost s vertikálou moderní technologie za přítomnosti virtuální reality.

Pokud nepoužíváte tohoto ptidepe, jste ztraceni a octnete se na tenkém ledu *diletantismu* a polovzdělanosti.

Navíc vozit velké formáty, jak tomu bylo v našem případě, je záležitost velice nepohodlnou a náročnou.

O tom jsme se přesvědčili poprvé v roce 2001 při výstavě v Bratislavě, kdy polovina obrazů zůstala při překládání z jednoho letadla do druhého na letišti v Praze. Místo dvou krabic dorazila pouze krabice jedna. Bezradně jsme stáli na bratislavském letišti a jelikož to bylo pouze jedno ze tří letadel, které ten den do Bratislavy přiletělo, byl malér. Celníci zpozorněli a my jsme se jim snažili vysvětlit, že to jsou obrazy pro výstavu, která začíná v pondělí. Náklad byl zapečetěn, museli jsme sehnat špeditérskou firmu, která dala půlmilionovou záruku za jednocentní zisk, čili pět tisíc slovenských korun. Když vše bylo odbavené, přišla druhá polovina, o kterou neměl nikdo zájem a my jsme na bratislavském letišti marně sháněli nějakého

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5



Agreement # 40005374/ Registration # 09089
 P.P.I.C. Accounts # 1001583
 GST Business # 86957 0572 RT0001
 Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
 published by ABE
 P.O. Box 176, Station „E“,
 Toronto, Ont. M6H 4E2
 Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654
 E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
 Česká adresa: **ABE/ČIŽINSKÁ**
 Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
 Tel.: 222-261-8111
 ISSN 1186-9283 (Print)
 ISSN 1923-1784 (Online)
 Advertising rates: 22.00 per inch/col.
 \$ 1.65 CDN per line/col.
 Předplatné:
 v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
 pro ostatní svět CND/US \$ 60.
 v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.
PDF elektronicky \$ 22 -
 V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ



Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); Bohoslužby jsou čtvrtou nedělí v měsíci v Slovenském evang. kostele aug. vyznání sv. Pavla na 1424 Davenport Rd., Toronto. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635. Poslední bohoslužby: 29.5. v 17:30.

KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út, st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 10:45. **Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 29.5. v 13 hod..

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 28. května 2011 v 10 hodin.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 28. května 2011 v 17. hod.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 29. května 2011 v 11 hodin

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: budou oznámeny.



Rozvrh cvičení Sokola Toronto

pro jaro 2011

Děti (věk 5-15 let): Sobota: 15:45-18:00
 Cvičení v tělocvičně, venku: atletika v létě, lyžování v zimě.
 Cvičení rodičů s dětmi: Sobota: 16:00-17:00
 Oba programy jsou v Steels West Gymnastic Club
 601 Magnetic Drive, Unit 21
 York (Dufferin Street & Steels Avenue West)

Ženy (od 16 let): Středa: 20:00-22:00: Gymnastika, aerobics, cvičení

Muži (od 16 let) Středa: 20:00-22:00:
 Posilování na strojích, cvičení, sálové sporty

Volejbal (od 16 let): Pondělí: 19:30-22:00
 K dispozici jsou dvě tělocvičny v George Harvey Institute
 1700 Keele Street (Keele Street & Eglinton Ave. West)

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
 opakování v úterý v 7:30 hodin
 na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)
 E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
 opakování v úterý v 8:00 hodin
 na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)
 E-mail: katarina@creativepostinc.com

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
 Poštovní adresa je:
 P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8
 Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
 E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
 Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
 Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
 Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.
 Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.



Důležité upozornění

Těsně před uzávěrkou jsme dostali oznámení, že plánované spojení mezi Hamiltonem a Prahou (Budapeští a Krakovem) bylo zrušeno.

Ve zprávě se říká: *We have today been informed by FlyCentralEurope.com that flights from Hamilton International to Budapest, Krakow and Prague have been suspended.*

We are working closely with the tour operator, Panorama Travel & Tours, to better understand the situation and to get more information for passengers who have already booked and will update our website as more information becomes available:

<http://www.tico.ca/news/advisories/290-closure-advisory-panorama-travel-a-tours-ltd-oa-wwflycentraleurope.com.html>
www.flycentral-europe.com
<http://www.flyhi.ca/destinations-and-airlines/fly-central-europe/>
 May 17, 2011

Kalendář

28. 5. (so)
 Dětské gymnastické závody
 Sokol Toronto

29. 5. (ne) 17:00
 Rytmus v patách
 Film podle Josefa Škvoreckého
 Host Emil Viklický se svou skupinou
 Mysteriously Yours Dinner Theatre
 2026 Yonge St.

2.6. (čt) 20:00
 5.6. (ne) 16:00
 Nebyla to páta, ale devátá
 Nové divadlo
 Mysteriously yours Theatre
 2026 Yonge St., Toronto

4. 6. (so) 19:00
 Kamarát z ulice
 Skupina Lavina
 Hala Slovenského rímsko-katolíckého kostola Cyrila a Metoda
 5255 Thornwood Drive, Mississauga
www.cskstore.com
 416/689-9889

5.6. (ne)
 Vylet s dětmi
 Sokol Toronto

25.6. (so)
 Český a Slovenský den
 Masaryktown - Scarborough

29.6.-2.7. (po-ne)
 Slet amerického Sokola
 Cleveland

6.8.(so) 10:00
 Letní sokolské hry
 Masaryktown

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
 Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF
www.8.satellite1-416.com
www.8.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
 v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Z Kanady Novosvětská

Hlavní skladbou na programu Toronto Philharmonia 5. května 2011 v *Toronto Centre for the Arts* byla Dvořákova Symfonie č. 9 *Z nového světa*. Vynila celou druhou polovici koncertu, který začal s John Estacioovým *Príslibem jara* a pokračoval Rachmaninovou *Rapsodií* na téma Paganiniho.

Těchto pár řádek není pokusem o kritiku ani hodnocení. Je jenom poznámkou na okraj zdařilého koncertu, kterým Toronto Philharmonia, jejímž prezidentem je Čech dr. Miloš Krajný, známý lékař a pro mnohé z nás ještě známější jako jeden z nevyznamenějších šéftitelů klasické hudby v Kanadě., obzvláště české, zakončila letošní sezonu. Jepříznáním mě citové závislosti na Dvořákových melodiích, ale i na Rachmaninově hudbě. Před několika týdny jsem se v kostelevě sv. Václava setkal při pohřbu jedné z nás seniorů, paní Daškové, s prof. Magdalenou Krondlovou. Jsme stejně staří a značně letití. A spekulovali jsme, který z nás půjde první. Zatím jsme to nevyšpekulovali. Ale co jsme vyšpekulovali, je láska k Dvořákové hudbě. A na tu jsme se dostali tak, že varhanice během pohřbu hrála Dvořákovu melodii z *Novosvětské - Going home*. A my se s paní profesorkou shodli, že v této melodii - a také v *Humoresce* - Antonín Dvořák distiloval všechen smutek světa.

Velmi dobře navštívený koncert byl dirigován Bradley Thachukem, odchovancem Královské konservatoře v Torontu.

About life with...

Generální konzulát České republiky si Vás tímto dovoluje pozvat na cyklus rozhovorů se zajímavými hosty. Rozhovory se konají každou středu v 19:00 v restauraci Praha v Masaryktownu

- www.praguerestaurant.com

18. května: **JOE SCHLESINGER** - CBC televizní novinář, zahraniční dopisovatel, producent a autor a držitel Canadian Journalism Foundation's Lifetime Achievement Award. Jeho autobiografie *Time Zones: a Journalist in the World* se stala bestsellerem

25. května: **HANA GARTNER** - již 35 let významná novinářka CBC. Během této doby ji její přímý styl a ochota ptát se nepřijemné otázky vynesl respekt novinářské obce, stejně jako četná ocenění.

30. května - PONDĚLÍ v 18:00: **KAREL VELAN** - vědec, vynálezce, filantrop a jeden z nejúspěšnějších kanadských podnikatelů, držitel desítky patentů a mnoha ocenění. Jeho firma patří k nejvýznamnějším výrobcům průmyslových armatur. Jeho velkým koníčkem je astrofyzika a kosmologie. **Místo konání:** Generální konzulát České republiky, 2 Bloor Street West, Suite 1500

1. června: **GEORGE HELLER** - v 70. letech pracoval na kanadském severu pro Hudson Bay Company aby se o 30 let později stal prezidentem a CEO společnosti Hudson Bay. Byl Prezidentem a CEO společnosti Victoria, BC Commonwealth Games Committee, která organizovala v roce 1994 XV Commonwealth Games.

8. června: **SONJA BATA** - zakladatelka *Bata Shoe Museum*, filantrop, členka mnoha organizací z oblasti vzdělávání, zdravotnictví a životního prostředí. Dlouholetá partnerka v životě a businessu Tomáše Bati jr.. Držitelka mnoha ocenění včetně Honorary Captain of the Navy.

Děkujeme našim partnerům za podporu tohoto projektu. Jsou to pan Velan z Montrealu, pan Planeta z Macro Engineering & Technology Inc., pan Paclik z Technisonic Communication, pan Kroupa z United Cleaning Services Limited, paní Monica Vacca z Vaticano Trattoria, pan Durcak z Pinedale Farm, MMI a další.

Valná hromada Masarykova ústavu v Torontu

Na valné hromadě Masaryk Memorial Institute, Inc. v Torontu, konané 2. května 2011, byl předsedou na další období znovu zvolen oblíbený Frank Ječmen. Do ředitelské rady se vrátil Robert Tmej, který rovněž zastává funkci pokladníka v torontské sokolské jednotě, a s ním byli zvoleni Petr Smetana a Lado Soudek. Pokračujícími členy rady jsou Libuše Peichlová, Jarka Jurič, Eleonora Bohm, Dasha Hubschmann, Dagmar Vavruša, Erika a Josef Redekovi a Lara Brady.

63. Kongres Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě

Ve dnech 13. až 15. května se konal na St. Jerome University v ontarijském Waterloo. Hostitalkou kongresu byla odbočka ČSSK Kitchener, Waterloo - Guelph, v čele s předsedkyní Ludmilou Dejmkovou.

Mezi čestnými hosty byli velvyslanec České republiky v Kanadě, pan Karel Zembrakovský a generální konzul České republiky v Torontu, pan Richard Krpač, který se zúčastnil jednání během dne, ale po trapné scéně na konci jednání se na banquet nevrátil. Předsedou na příští období byl znovu zvolen Miloš Šuchma (i tentokrát byl jediným kandidátem) a první místopředsedkyní Eva Sailerová. Činovníci sdružení byli voleni přímo, což se zdá být v rozporu se stanovami sdružení, podle kterých členové výboru jsou voleni z pléna a členové výboru potom zvolí činovníky. Stanovy nepřipouští alternativní způsob voleb.

Během banketu, řízeném Georgem Kargerem, byla předána Masarykova cena Radmile Locherové-Jeřábkové, Davidu Ševčíkovi, Markétě Slepčíkové-Rešovské a Sokolské župě Kanadské. Několik slov o ceně Sokolské župě Kanadské. Před nějakými pěti lety ji pro Sokol ve sdružení navrhl Jan Waldauf. Pro odpor dvou členů ústředního výboru ČSSK svůj návrh stáhl, poněvadž bylo pod jeho důstojnost i pod důstojnost Sokola se o

cenu handrkovat. Po Waldaufově (i mém) soudu, je cíť pro kteroukoliv organizaci udělit vyznamenání Sokolu. Je stejně pravdou, že žádná jiná krajanská organizace nedokázala zorganizovat na vlastní náklady a svým vlastním úsilím tak skvělé podniky jako byly sokolské sloty v Torontu, Paříži a ve Vídni, jako byl pravdou popis čs. legií legionářem Josef Hynkem: že totiž žádné armádě na světě se nepodařilo to, co Čechům žijícím 300 let pod Rakouskem a Slovákům, jimž tisíc roků vládli Maďarí, vytvořit mimo hranice vlastní země armádu, která pochodovala ruským imperiem, plavila se Pacifickým, Atlantickým a Indickým oceánem, Východočínským a Středozemním mořem a přepravila se přes Spojené státy a Kanadu... Měl jsem potěšení - jako starosta Kanadského Sokola - cenu pro Sokol převzít. Pro zajímavost jsem požádal přítomné Sokoly, aby povstali. Měl jsem dojem, že to byla většina přítomných (podobně jako v legiích). A potom jsem si dovolil za Sokol poděkovat verši Horova "Zpěvu rodné zemi". Myslím, že ti, kteří Horovu báseň znají budou souhlasit, že je to jeden ze skvostů naší poezie, básnické vidění dějin našeho národa. A zahřálo mne vědomí, že text citace, otištěné v Masarykové ceně, jsem měl čest napsat v roce 1985...

Stříbrná medaile Agnes Tomasovové

Letošní patnáctý, 2011 ročník *Independent Publisher Book Awards* v USA udělil stříbrnou medaili Agnes Tomasovové za knihu paměti *From Generation to Generation*, o níž Satellite i CzechFolks loni přinesly mimořádně kladné recenze, a Marianu Domanskému za jeho "Fleeing from the Hunter". Obě knihy vyšly v *The Azrieli Foundation*... Medaile budou poctěny předány v New Yorku 23. května 2011. Paní Agnes Tomasovová se slavnostního předání medailí osobně zúčastní.

Josef Čermák

CZECH CONSUL GENERAL MR. RICHARD KRPAČ
BIDS HIS FAREWELL TO TORONTO WITH AN
EVENING DEDICATED TO ONE LOST GENERATION WHICH PAID
AN EXTRAORDINARY PRICE FOR VERY ORDINARY DREAMS



RHYTHM ON MY HEELS
FILM BY HEDVIK SUDRIGOVÁ & JOZEF ŠVANKO
LIVE CONCERT BY BRONIEK JIŘI PŘIHEZ EMI VELECKÝ HED MÍD
AT MYSTERIOUSLY YOURS DINNER THEATRE
2026 YONGE STREET, TORONTO
SUNDAY, MAY 29, 2011 AT 5:00
RSVP TO REKREEDARAT@COTN@EMAIL.COM, OR 416 972 1476 EXT. 11
(LIMITED SEATING - FIRST COME FIRST SERVED)

We gratefully acknowledge our partners:



Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,62 CDN \$
1 CDN \$	17,78 Kč
1 EUR	1,37 CDN \$
1 CND \$	0,73 EURO
1 US \$	0,97 CDN \$
1 CND \$	1,03 US \$

Universal Currency Converter - 16. 5. 2011

1 CDN \$	17,88 Kč
1 EURO	24,39 Kč
1 US \$	17,31 Kč
ČNB - 16. 5. 2011	

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.



Tel.: 416/533-0005

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

Some of the medical services
we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke

(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca

www.integratedmedicine.ca

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006

Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com

www.czechevents.net

Dva týdny v životě Baracka Obamy

Týden číslo jedna

Ten první týden byl vlastně třetím týdnem měsíce dubna 2011, ale začal už před lety, kdy dost novopecený senátor, míšenec Barack Obama (maminka běloška a tatínek černoch) drze oznámil svoji kandidaturu na prezidentství USA za demokratickou stranu. Jenomže stát se kandidátem (o prezidentství vůbec nemluvě) není snadná věc. Hlavně proto, že těch kandidátů je celá řada, v tomto případě včetně téměř jistého vítěze, senátorky (a zároveň choti bývalého prezidenta), Hillary Clinton. Pustil se do něj kdekdo a všichni věděli, že chudák Obama nemá šanci: nenarodil se v USA, taky je muslim a spojenec Osamy bin Ladena, navíc socialista (tady měli trochu problém, poněvadž sociálně nejvyspělejší a k tomu blahobytné skandinávské země jsou neostýchavě socialistické), k tomu je moron, taky něco jako Hitler a Stalin, nejhorší prezident, jakého by kdy Spojené státy měly. Tito odpůrci věděli, že Obama nemá šanci porazit Hillary Clintonovou, a když ji porazil, že nemůže vyhrát presidentské volby proti senátoru McCainovi, a když to udělal, prohlásili jeho volbu za neplatnou, poněvadž se v USA nenarodil. A to - alespoň pro jednoho amerického důstojníka - vedlo k tragickému ukončení jeho kariéry - nějak (řekl bych, že měl řadu našeptavačů) došel k závěru, že když ten lži-prezident prezidentem není, nemusí poslouchat rozkazy svých nadřízených, poněvadž ty (rozkazy) svoji platnost čerpají z moci nejvyššího velitele branných sil USA - ano, uhádli jste - prezidenta Baracka Obamy. A protože Barack Obama prezidentem není, nemůže být ani nejvyšším velitelem branných sil USA a tudíž si své rozkazy může někam strčit (nejsem si jist, že to před vojenským soudem řekl přesně takhle). A neposlech! A to neměl dělat. Pokud nechtěl zneuctěně odejít z armády. A to on nechtěl: on prostě chtěl tomu samozvanci narozenému někde v Keni - a navíc skoro jistě muslimovi - ukázat, že je nic, nula, a k tomu barevná nula. Jenomže armáda to viděla jinak, zbavila ho všech hodností a vyhostila z armády.

Největší zábava (možno říci cirkus) se rozpoutala kolem Obamova rodného listu. Předpovídám (to mne nic nestojí), že až tento dokument budou za sto let dražit, dostanou za něj (včetně inflačního přírůstku) alespoň 10 miliard dolarů. V podstatě, v Americe je to s rodnými listy jednoduché: když dokument potřebujete, jdete na úřad ve státě, kde tvrdíte, že jste se narodil, dáte jim pár dolarů a oni vám (pokud jste se tam opravdu narodil) rodný list vystaví. To je jediný dokument uznávaný v USA jako oficiální důkaz o vašem narození. A poněvadž Obama je přesvědčen, že se narodil na Havaji, říkala mu to maminka, má tam kamarády, s kterými chodil do školy, a šéfka úřadu, která má vydávání rodných listů na starosti (a ke všemu je nebo byla republikánkou), to několikrát veřejně potvrdila v televizi. A samozřejmě, když kandidujete na prezidenta USA (a asi i do kongresu nebo senátu), musíte prokázat, že jste americkým občanem. A poněvadž Obamovi bylo dovoleno, aby kandidoval a byl volen prezidentem USA, člověk by mýsllel, že tím příběh končí.

Ne tenhle příběh, který se v tomto prvním týdnu krásně rozkošatěl. Hlavně zásluhou muže ("M"), který miluje být středem pozornosti, kterého uvidíte všude, kde se nalézá mikrofon. A do každého takového mikrofonu ohlásil, že rodný list, který Obama předložil, je bezcenný padělek. Na argument, že tento dokument byl uznán platným v prezidentských volbách a že je to jediný doklad o narození, který Havaj uznává, odpověděl, že Obamův skutečný rodný list neexistuje, zmizel. Čímž obvinil z podvodu nejen Obamu, ale i havajské úřady. Ale dal Obamovi možnost, aby všechno napravil: aby požádal o vystavení tzv. delšího rodného listu, a když ho dostane, pan M bude spokojen. V tom okamžiku otázka rodného listu byla pro americká media jedinou důležitou otázkou. Ekonomie? Nezaměstnanost? Možnost teroristických útoků? Uragány? Zátopy?

Dětské záležitosti. USA se zmatoří, jenom když bude vyřešena otázka Obamova rodného listu. Tak Bílý dům delší rodný list opatřil a zveřejnil. M se začal být do prsou, ala "Já Tarzan, nikdo v Americe nedokázal co já, donutit Obamu, aby zveřejnil delší rodný list" (krátce předtím tvrdil, že rodný list neexistuje).

Týden číslo dvě

Zatím jsme se dostali ke konci týdne číslo dvě. Nikdy mi z paměti nevymizí neděle 1. května 2011. Ten den jsem dopoledne otevřel televizi. Z obrazovky na mne civěl elektronický článek v mé rodné řeči. V článku autor oznámil oblundný nález: Obamův delší rodný list (na jehož zveřejnění M byl tak hrdý) je padělek. On (autor) a jeho přítel (který se v tom taky vyzná) došli (pomocí dlouhé řadky čísel) k nezvratnému závěru, že Obamův delší rodný list je padělek. A chudák M si dal tolik práce, aby Obamu donutil delší rodný list zveřejnit! Byl na to tak hrdý, byl se v prsa a la "Já Tarzan..." A teď tohle. Jen aby ho to nezabilo... Ale to byl teprve začátek té zvláštní prvokvětnové neděle. V podvečer té neděle americká CNN (celkem dost známá televizní stanice) začala hlásit, že za hodinu nebo tak prezident Obama (ten co není prezidentem) promluví k národu ve velmi závažné věci. A opakovalato každouchvíli. A on nakonec promluvil. A byla to bomba: na jeho příkaz zvláštní jednotka bezpečnostních sil USA v Pákistánu likvidovala iniciátora útoku na slavné komerční věže v New Yorku a nedokončeného útoku na Pentagon 11.9. před deseti lety, Osamu bin Ladena.. Ale to přece není možné: Obama? Ten zbabělý lži-prezident a nadřzovatel islámu, o němž moudří předpověděli, že se rozsype při první mezinárodní krizi? Ten, že dal příkaz, aby zvláštní bezpečnostní jednotka USA nezákonně (z pákistánského hlediska, a nejen pákistánského) vnikla v noci na území druhého státu a na jeho území (za rohem od vojenské akademie) zlikvidovala jednoho z největších teroristů všech dob? A jeho tělo odstranili a pohřbili v moři? Podle názoru mnohých - na republikánském i demokratickém politickém křídle, Obama svoji první mezinárodní krizi řešil brilantně (nebylo by asi docela fair, kdyby pár bodů nebylo přičteno i štěstí: konec konců, bydlíšťe

bin Ladena mohlo být odhaleno za prezidentování Obamova předchůdce, prezidenta George W. Bushe a všechnu slávu by sklídl on; také je skoro neuvěřitelné, že celá akce proběhla bez jediného zádrhelu, jistě do velké míry díky kvalitě jednotky, která akci prováděla, ale bez úsměvného přitakání osudu informace mohly být nepřesné, bin Laden mohl zavěšit a najít si nový úkryt, pákistánská tajná služba nebo policie mohla nečekaně zasáhnout...). Mne zaujal názor snad nejlepšího amerického televizního komentátora, Fareeda Zakarii, že Obama (který se nezdá být příliš citově laděný), se choval jako ocelový muž.

Konec bin Ladenův bude nepochybně mít dalekosáhlé následky, nejen v Pákistánu a Afghanistanu, ale i v USA.. Momentálně zvyšuje Obamovu zvolitelnost na druhý prezidentský termín (já vím, že to je vyloučeno, máme ujištění "obamovských specialistů", že to nepřichází v úvahu), ale všichni víme, jak hrbolaté jsou cesty za slávou a mocí, a jak vrtkavý je osud nás všech. Nebylo by fair, kdybych neuvedl svoji vlastní perspektivu. Od první Obamovy řeči, kterou jsem během volební kampaně slyšel, jsem cítil, že jde o mimořádně schopného muže, o člověka vize, o vůdce nového ražení, o největší politickou naději světa. Nezdál se mi posedlý po moci pro moc samu, ale poněvadž se cítil povolán urychlit běh dějin. Po mém soudu v onom historickém okamžiku se o prezidentství USA mohl ucházet buď člověk s posláním, nebo blázen: země visela na pokraji finančního krachu (s dobrou šancí, že ten krach zasáhne celý svět), vedla dvě nepříliš úspěšné války, země s vysokou a rostoucí nezaměstnaností, s rostoucí příjmovou propastí mezi horními dvěma procenty a dolními čtyřiceti, s rozpadající se infrastrukturou). Obama i jeho republikánský soupeř, sen. John McCain se mi jevíli jako muži s posláním. Dával jsem přednost Obamovi, poněvadž pro mne představoval dovršení historické trilogie druhé největší etnické skupiny v USA, která začala dovozem černochů z Afriky, novodobých otroků v zemi svobody. Trilogie, která začala Lincolnem, pokračovala smrtí černošského vůdce Martina Luthera Kinga a vyvrcholila kandidaturou a zvolením Baracka Obamy prezidentem. Zatím nemám důvod svůj pohled na Obamu měnit. Naopak. Kdybych měl vybrat tři politické vůdce, kteří mimořádně ovlivnili duchovní proudění své doby i budoucnosti, vybral bych asi Abrahama Lincolna, Tomáše Masaryka a Baracka Obamu. Všichni tři ochutnali bídu života (Lincoln a Masaryk i v tom, že ženy obou trpěly ničivými depresemi), barva Obamovy pleti mu navždy připomene Kalvarii jeho předků. Všechny tři nějak vidím jako Březinovy stavitele chrámů, v nichž všichni lidé mají právo žít ve svobodě, sloužit svým bohům, volit si své zástupce v síních moci, přát svobodu jeden druhému a - chceme-li snít - milovali se navzájem. Všichni tři se mi zdají vnímat svět pod zorným úhlem věčnosti, všichni jsou si vědomi křehkosti našich (včetně jejich) osudů, všichni tři zvedli výše nebe...

Josef Čermák

EPIŠTOLY...

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

celníka, který by nás pro změnu proclil, abychom měli důkaz, že jsme to všechno dovezli.

Od té doby dáváme přesný soupis obrazů kanadské celní správě při odjezdu, která nám dá patřičné razítko a bumážku pak ochraňujeme jako oko v hlavě.

Stejným způsobem jsme si počínali i v roce 2005, kdy se konala skupinová výstava *Art Canada 5* v Praze i letos pro výstavu *Podobenství těla* v Hradci Králové.

Velké formáty se pak nabalily na menší válec, který slouží jako forma pro betonové sloupy. Když je vše náležitě pevně



PO ZAHÁJENÍ

narolováno, vsune se vše do většího válce a zajistí proti tomu, aby se menší válec ve větším neotáčel, či jinak nepohyboval. A na velký válec se napíše ze všech stran *FRAGILE*. S takovým zavazadlem se musí dorazit včas na letiště, kde to náležitě zrentgenují a pak se již jen strachujete, aby to nedorazilo místo do Prahy do Hong-Kongu.

I konexe jsou důležité a my jsme jich náležitě využili. Barbara s Láďou odvezli Mariinu část výstavy na letiště. Z letiště v Praze do Hradce to na dvakrát zvládl synovec Daniel. Eva Mesticová připravila perfektní tiskovou zprávu a Michael Schönberg místo povídání v ptidepe dal pěkný průvodní glejt ve formě dopisu, za který by se nemusel stydět ani Mistr Jan.

Milá Marie:
Vztah mezi tvým uměním a mnou, a tím také mezi mnou a tebou, začal před mnoha lety. Týká se portrétu Josefa Škvoreckého, na jehož klíně sedí jeho kočka Jůlinka. Obraz visí na prominentním místě v jeho obývacím pokoji, takže je to vždycky první věc, kterou vidím, hned jak se usadím na svém obvyklém místě na gauči. Je to můj nejmilejší obraz mého učitele, mentora a přítele, který byla zůstává jednou z klíčových postav za posledních čtyřicet let mého života. Mám ten obraz strašně rád, protože zachycuje ty nejdůležitější povahové rysy, které pro mne Josefa definují: jeho

inteligenci, moudrost a dobrotu - jinými slovy, ony nenahraditelné atributy lidskosti. Ačkoliv jsme se osobně poznali až o mnoho později, uvědomil jsem si už tehdy, že portrét namalovala umělkyně. Věz, že toho slova používám uváženě a zřídka, protože je zdevalvováno neustálým zneužíváním do té míry, že ztrácí svůj skutečný význam.

Poté co jsem viděl obrazy, které budeš vystavovat v Hradci Králové, ale hlavně po našem včerejším rozhovoru, jsem začal znovu přemýšlet o tvé práci. Napřed jsem myslel, že o ní uvažují jinak než předtím, ale pak jsem si uvědomil spojitost mezi tvými rannými obrazy a věcmi, na kterých pracuješ nyní. Tím mám na mysli tvůj odpor vůči zůstávání na pouhém povrchu subjektu - tedy něčem, co by se dalo očekávat od někoho, kdo je vnímán a označován jako portrétista, což by bylo, pokud jde o tebe, velice mylné ve své nedostatečnosti - a touha dosáhnout daleko do hloubky organismu, jak metaforicky, tak i hmatatelně. Kladeš zároveň otázky, z mého hlediska velice zajímavé, počínaje těmi nejelementárnějšími, například 'jak člověk funguje?', až po tu nejsložitější a nezodpověditelnou, 'kam jdeme?'. Potřebujeme na oné pouti průvodce? A pokud ano, kdo by jimi měli být? Tady se opět naskytají otázky kontinuity a inspirace,



MINISTR JAN KUBICE S DĚKANEM PROF. MIROSLAVEM ČERVINKOU PŘI ZAHÁJENÍ VÝSTAVY FOTO: LFUK V HK

když uvádíš a konfrontuješ ve své práci, bok po boku, myšlenky biblických apoštolů sv. Lukáše a sv. Matouše, slepé žebračky Pietera Bruegela ve společnosti současných politických veličin a náhodného výběru tvých přátel. Kam jdeme? Kdo jsou ti lidé, kteří nás vedou? Lišíme se nějak od

Bruegelových slepců? Naučili jsme se vůbec něco?

Jiných pracích je tvá fascinace s lidskou anatomii podnícena unikátními voskovými figurinami anatomicky přesných lidských těl ze sbírky v muzeu *La Specola* na Florentské univerzitě, kterou až donedávna používali medicí při studiu anatomie. Dopad tvého vlastního prodlouženého průzkumu těchto exponátů se odráží v této sérii tvých obrazů.

Mohl bych pokračovat ad infinitum, ale bude myslím rozumnější, když ostatní ponechám k odhalení návštěvníkům tvé výstavy. Skončím tedy tím, že tvoje obrazy nejenom prezentují realitu a fantazii, jak ty jivně máš apřetváříš, ale zároveň mají stejně důležitou, ne-li ještě důležitější schopnost evokativní.

A pokud jde o nás - vím, že bude mnoho dalších obrazů a také mnoho dalších rozhovorů.

Nápad uspořádat výstavu v nejstarším sále knihovny královéhradecké lékařské fakulty patří kurátorovi panu dr. Josefu Bavorovi a mé sestře Olze Čizinské. Vznikl

krátce po tom, co vyšla v Anglii v nakladatelství Piquant knížka *body broken - body redeemed*.

Přestože Maria vše pečlivě promyslela, došlo na poslední chvíli k malým změnám. Na štěstí se do stěn daly tlouci hřebíky. Krátkou reportáž o výstavě přinesl i Český rozhlas Hradec Králové.

Při slavnostním zahájení nechyběla, jak je zde zvykem, hudba, kterou obstaral hrou na klasickou kytaru Petr Fiala. Za fakultu výstavu zahájil děkan prof. MUDr., RNDr.. Červinka a za kanadské velvyslanectví, které mělo patronát nad výstavou, promluvil obchodní radová Suzanne Drisdelle-Guven. Úvod měla nejprve česky, pak následovalo představení umělkyně v angličtině (obrázky ze zahájení můžete vidět na www.paintinggalleries.ca).

Největší návštěva však byla v neděli 15. května 2011. Při akci Hradec neznámý, kdy byly otevřené během neděle historické budovy města, výstavu navštívilo podle záznamu do 16 hodin během toho jednoho dne 370 návštěvníků a někteří nechali i hezký záznam v knize návštěvníků.

Aleš Březina - Praha, Hradec Králové ***

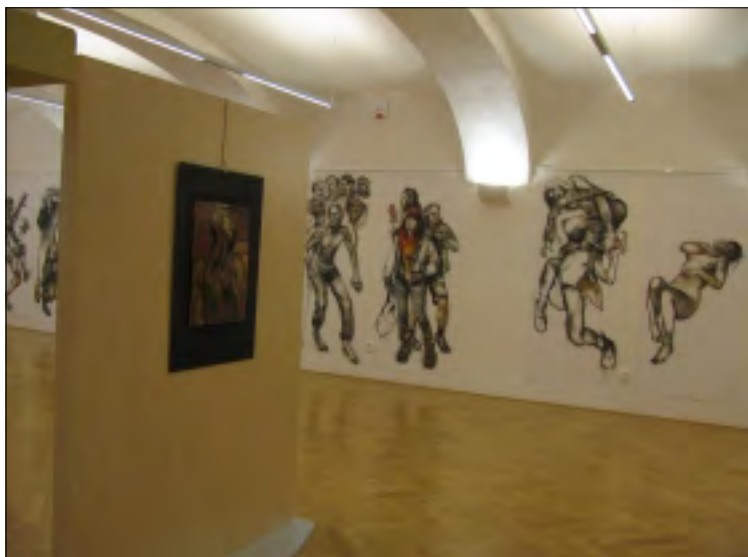
Vážení přátelé divadla,

je mi líto, že po velkém úspěchu "Ostře sledovaných vlaků" jsem tento rok nemohl přijet do Toronta opět režirovat. Tak jako všichni pomalu stárneme, kdy mnozí herci Nového divadla již nejsou mezi námi, je stále těžší realizovat představení, které by Vás pobavilo a dalo Vám možnost aspoň třikrát v roce se sejit se svými přáteli.

Nové Divadlo v Torontě bude pokračovat: Rád bych Vám k doplnění sezóny nabídl kvalitní představení Pražských divadel, ve kterých vystoupí známí herci. *Hra Nebyla to pátá*, byla to devátá v režii Jiřího Menzela s Rudolfem Hrušínským, Janou Švandovou a Josefem Cardou. Věřím, že se Vám tato hra bude líbit, že se zasmějete. Hrát se bude v *Mysteriously Yours (Limelight)* divadle.

Tak ať žije divadlo, všichni, kdo jej tvoří a hlavně všichni, kdo se na ně přijdou podívat.

Váš Adolf Toman



Z HRADECKÉ VÝSTAVY PODOBENSTVÍ TĚLA

Nové Divadlo v Torontě
a
Adolf Toman
vás zvou do světa komedie

režie Jiří Menzel

osoby a obsazení

MARCO PIAZZI
PĚK
FRANCO
JANET CARON

Čtvrtek 2. června ve 20:00 hodin
Neděle 5. června v 16:00 hodin

SPONSORED BY:
Mysteriously Yours Theatre
Mind & Body
UNICORP
FRAGILE
Painting
Dr. Lucie Steklová

Z Nového Zélandu přes Jižní Ameriku až do Afriky

Cestování patří určitě k těm nejlepším lidským požitkům, které si umíme jen představit. Snad každý z nás jednou v životě zatoužil navštívit nějakou vzdálenou zemi. Pro nás, zdravé lidi, je to úplně jednoduché. Můžeme si koupit letenku, jízdenku na vlak, nasednout do auta nebo si jen tak vzít batůžek a vyrazit. Člověk, který je upoután na invalidní vozík, musí při tom řešit spoustu překážek. Ale nic není nemožné a když má za sebou rodinu, která ho miluje a snaží se mu splnit jeho sny, je i život pak o něco lehčí, bohatší a veselejší.

A tak se rodina Márových, se svojí nezodolnou vůlí a odhodláním, stala příkladem pro spoustu rodin, které svůj aktivní život díky vážným nemocem již vzdaly.

Jiří Mára vystudoval vysokou školu ekonomickou a 15 let pracoval v Komerční bance. Svoji práci měl rád, ale rodinná



NOVÝ ZÉLAND

situace a nemoc syna Jirky ho donutila ukončit pracovní poměr a získat tak více času na svoji rodinu. Svoji první cestu podnikl v roce 2004 na Nový Zéland, kde strávil tři měsíce studiem angličtiny. Žil přímo v novozélandské rodině a měl tak možnost poznat domorodý životní styl. O rok později, v roce 2005, vydal o této cestě svoji první knihu s názvem *Nový Zéland - země protinožců*. Není to klasický cestopis, ale je to kniha plná cestovatelských zážitků, exotických receptů a pohledu na všední i nevšední život novozélandských rodin. V knize najdeme spoustu barevných fotografií. Jedná se o unikátní snímky rostlin a zvířat žijících pouze v této zemi. Psaní knihy v něm opět vyvolalo spoustu vzpomínek, rozvířilo touhu se do této země opět vydat. Je to jako když nahlédnete pod tajemnou pokličku a snažíte se uvidět až na dno, někam dál. Dál poznávat zemi, která je na druhé straně naší polokoule, zemi plnou duševní pohody, krásné přírody a zvláštních tradic.

Kniha byla velmi úspěšná, jejím prodejem se podařilo získat pro syna Jirku finanční prostředky na drahý rehabilitační přístroj, který mu slouží ke každodennímu cvičení. A snad i díky tomu se mohli spolu na přelomu roku 2006 a 2007 na Nový Zéland vrátit. Společně procestovali oba největší ostrovy a prožili v zemi *Pána prstenů* nádherných šest týdnů. Cílem této cesty bylo dokázat, že zemi na konci světa se dá projet i s invalidním vozíkem. Jirka se tak stal prvním českým vozíčkářem, který procestoval nejvzdálenější zemi na světě - Nový Zéland.

Celkem spolu naletěli přes 40 tisíc kilometrů letadlem na Nový Zéland a zpět a 10 tisíc kilometrů autem, lodí, vlakem, autobusem, motorovým člunem či pěšky a na vozíku po obou ostrovech Nového Zélandu. Jak se dá shrnout do tří vět taková cesta? Na to odpovídá Jiří Mára takto:

„Viděli jsme mnoho nádherných přírodních scenérií i cizokrajných měst, ale co hlavně...svého syna jsem nikdy v životě neviděl šťastnějšího. V jeho životním osudu je to pro nás pro všechny, kteří mu to přejí, obrovské vítězství a krásný pocit. Pevně věřím, že právě Vy tento pocit sdělíte společně s námi.“

S úmyslem dodat motivaci lidem se zdravotním hendikepem a optimistickým způsobem je podpořit v jejich boji za naplnění vlastního snu vyšel druhý díl knihy s názvem *Nový Zéland návrat k protinožcům* a nově také DVD *Nový Zéland - Severní ostrov a Nový Zéland - Jižní ostrov*.

O rok později, v roce 2008, následovala další expedice, tentokrát do Jižní Ameriky, kam s sebou vzali také maminku Alenu Márovou. A tak co se všichni ve škole v Ekvádoru prokousávali do té doby neznámou španělštinou a současně poznávali tuto nádhernou zemi, dcera Monika zůstala doma a zajišťovala spojení s rodinou. Nezapomenutelným zážitkem pro ně byl určitě pobyt v amazonské džungli, seznámení s pralesními indiány a také pozorování ojedinelých zvířat tajuplných Galapág. Z této cesty vznikla kniha *Na vozíku na rovníku* a nový dokumentární film *Hola Ekvádor a Galapágy*. Další cesta vedla do Asie, do Japonska (2009), kam se

vypravila již celá rodina. Důležitou roli ve výběru hrál i rodinný japonský přítel Kai, který pomáhal s ubytováním, jako průvodce a tlumočnick. Díky jeho znalostem bylo možné dokonale poznat japonskou kuchyni, obléknout si kimono, navštívit rjóky s termálními prameny a poznat krásu i zvláštnost místní přírody i velkoměst. Výlet byl neskutečně pestrý. Zážitkem bylo prožít spoustu dní přímo v místní rodině a poznat tak jejich způsob života, cestovat na vlastní pěst, což je obzvlášť v Japonsku dobrodružství samo o sobě. Těžko označit nejkrásnější zážitek, ale rozhodně nezapomenutelná byla návštěva osmi pekel v Beppu, pohled na majestátnou Fudži, poznávání obrovských měst, zápasy sumo, koupající se opice a samozřejmě všechny japonské chrámy a zahrady. V Japonsku byl úžasný každý den. Z nádherné cesty po Honšú, Kjúšú a Šikoku vznikla cestopisná kniha *Japonskem s otevřenou pusou* i filmový dokument *Japonsko - v zemi pramenů a zahrad*.

Mároví nezapomněli ani na Evropu, která také skrývá celou řadu exotických míst. Další cesta se uskutečnila v roce 2010, přesněji severská cesta přes Dánsko a Faerské ostrovy na tajuplný Island a na skok do Grónska. Dokumentaristickým výsledkem expedice se stal nový film *Kde se zlobí sopky a telí ledovce* a v pořadí pátá kniha *Ve stopách Vikingů*.

Zatím poslední cestou Márových byla výprava na černý kontinent, do Afriky, odkud se zcela nedávno vrátili a již dnes co nejrychleji chystají pro své příznivce, čtenáře i posluchače, zpracovat veškerý materiál z cesty. Zážitků bylo opět nepočítaně, nadšení nebralo konce. Na své cestě ujeli 8500 km, viděli mnoho zvířat, písečné duny, vodopády, navštívili místní vesnici. Největší zážitky? Těžko vybírat, ale třeba když Jirku obstoupil chudý žený z kmene Himbů (to jsou ty nahaté dámy, které se celý život nemývají a jsou natatlané hlínou od hlavy až k patě) a každá mu dala malinký dárek jako úctu k jeho statečnému cestování. To bylo velmi dojemné a vhnělo slzy do očí. Nezapomenutelným zážitkem bylo setkání se skupinou asi 70 slonů na sloní stezce, kteří se vraceli od řeky a procházeli těsně kolem auta. Sto tisíc lachtanů v zátocě v Namibii byl zážitek spíše smradlavý, ale parádní. Let nad písečnými dunami nebo Viktoriiniými vodopády všechny uchvátil. Pro Jirku to byla nejlepší cesta a byl opět absolutně šťastný. A to byl ten největší dar pro celou rodinu Márových....

Paradoxně hendikep Jirky Máry mladšího strmelilo celou rodinu dohromady, stal se z nich opravdový tým, který jde za snem svého syna jako jeden muž. V současné době uskutečňují po celé republice poučné i vesele cestovatelské přednášky, píší knihy, točí filmy a pomáhají tak dalším lidem s podobným osudem.



AFRIKA

Všichni sníme. Každý člověk má nějaký ten svůj sen. Málodko jej však dokáže naplnit. Sny se neplní jen tak, samy. Popravdě, je to velká dřina, sebezapření, odhodlání, silné vůle a trpělivosti. Ale když člověk plní sny někomu, na kom mu záleží a koho miluje, všechna ta dřina jde stranou, je zapomenuta. Popřejme tedy Márovým, aby měli dost sil plnit sny svého syna a aby mohli svými zážitky potěšit i nás, kteří nemáme tu odvahu se sami na cesty vydat.

Přehled cest:

2004 - Jiří Mára st. - Nový Zéland
2006/2007 - Jiří Mára st. a Jiří Mára ml. - Nový Zéland
2008 - Jiří Mára st, Jiří Mára ml., Alena Márová - Jižní Amerika - Ekvádor, Galapágy
2009 - Mára st. a Jiří Mára ml., Alena Márová, Monika Márová - Asie - Japonsko
2010 - Mára st. a Jiří Mára ml., Alena Márová, Monika Márová - Severní Amerika - Grónsko, Evropa - Island, Faerské ostrovy,
2011 - Mára st. a Jiří Mára ml., Alena Márová, Monika Márová - Afrika - Jihoafrická republika, Namibie, Botswana, Zimbabwe

Jirka Mára se tak stal prvním českým vozíčkářem, který navštívil všechny obydlené světadíly. Dokázat něco takového s nemocí zvanou progresivní svalová dystrofie té nejhorší formy, kdy prakticky nepohnete jedinou částí svého těla...je určitě skvělým příkladem i povzbuzením pro mnoho zdravotně postižených.....



ISLAND

Knihy: Nový Zéland země protinožců, Nový Zéland návrat k protinožcům, Na vozíku na rovníku, Japonskem s otevřenou pusou, Ve stopách Vikingů.

Filmy: Nový Zéland země protinožců - Severní ostrov, Nový Zéland země protinožců - Jižní ostrov, Hola Ekvádor! A Galapágy, Japonsko - V zemi pramenů a zahrad, Kde se zlobí sopky a telí ledovce

Významná ocenění:

2008 - Na Videofestivalu "S vámi nás baví svět" za dokumentární snímek Nový Zéland země protinožců získali cenu Zlatého Alberta.

2008 - První kniha *Nový Zéland země protinožců* byla vybrána pro načtení do Zvukové knihovny pro nevidomé K.E. Macana v Praze. V současné době jsou načteny již tři knihy a další se načítají.

2008 - Druhý díl knihy *Nový Zéland návrat k protinožcům* získal hlavní cenu za literaturu - **Modrý slon**. Tato soutěž s názvem "Tvůrčíme duši" oceňuje tvorbu ze života zdravotně postižených.

2010 - Na Videofestivalu *S vámi nás baví svět* za dokumentární snímek Hola Ekvádor! A Galapágy získali cenu Zlatého Alberta.

2010 - Dne 2. prosince Jiří Mára v Lichtenštejnském paláci v Praze převzal z rukou předsedy vlády České republiky čestné uznání za publicistické dílo. Akce se konala při příležitosti Mezinárodního dne zdravotně postižených.

A čeho si nejvíce váží sami Mároví?

Nezačali jsme cestovat kvůli diplomům, ale kvůli synovi. Jirka naše cesty sám připravuje a aktivně pomáhá při tvorbě knih, filmových dokumentů i přípravě besed. Cestování se stalo naším smyslem života, jako rodina držíme při sobě a nemáme čas myslet na tu hroznou nemoc. Vážíme si každého ocenění od lidí, kteří nám napíší nebo zavolají a drží nám pěsti. Jsme moc rádi, když se knihy a filmy na DVD našim příznivcům líbí, dělá nám dobře spokojenost návštěvníků našich besed. Jen díky tomu můžeme cestovat. Finance na naše cesty získáváme výhradně prodejem knih, DVD a pořadáním besed, občas se najde menší sponzor nebo dárek.

Zdroj: Webové stránky Jiřího Máry www.jirkamara.cz

Konzultace: Jiří Mára, foto: Mároví

Zpracovala: Dagmar Honsnejmanová, knihovnice a kronikářka obce Mokré, Česká republika www.obecmokre.cz/knihovna

V Mokřem 16.5.2011



JAPONSKO

Nechme je teď vládnout, nenechme je padnout!

Kanaďané 2. května 2011 rozdali karty svým parlamentním reprezentantům a teď rok či dva ponechají konzervativní vládu a parlament předvést, co umí a neumí.

Tento tradičně shovívavý přístup k volbám a výsledkům je nejkrásnější rys kanadské politiky - přemýšlejme během kampaně a respektujme výsledek jako kolektivní mínění národa. V Čechách, jak to pozoruji, je to přesně naopak: Češi kampaň nesledují, volit se neobtěžují a po volbách si otvírají hubu a zapominají první pravidlo demokracie - když nevolíš, drž hubu. V Čechách je zvolený politik terčem ostřelování hned další den po volbách a zvolenec trpí nelibost občanů a médií bez úlevy: zvolenec nemá čas dělat politiku vládnouti a furt musí manévrovat a politikařit, aby se u vládnutí udržel.

Proč je v Čechách politik soustavně bitý? A proč nejsou bití voliči z okrsku, kteří volbu provedli a politika pozvedli do křesla? Demokracie a volby jsou snadná aritmetika: česká populace je 10 miliónů. Odečte se pětina (mládež před věkem volební dospělosti) a 8 miliónů jsou voliči rozdělení na 200 okrsků; tedy cca kolem 40,000 voličů rozhoduje, kdo z kandidátů má nárok být poslancem.

Jestliže zvolenec, či poslanec, je vůl korunovaný, proč se média a stěžovatelé nestrefují do okrsku, který vola zvolil a tím korunoval? Když se Zdeněk zlobil na Paroubka, kterému říká Pablbeč, tak vždy spílal volebnímu okrsku Ústí nad Labem, a tím blbcům žijícím tam, kteří zvolili a tím korunovali Pablba.

A to mi připadá správné. (V kanadských volbách Liberálové pohasli jako strana; a ejhle, vůdce liberální strany nebyl zvolen ve svém okrsku - což je symbolicky ukazatel moudrosti kanadských voličů.) Je zloha dětinská, když dnešní rozhodnutí je zítra změneno či zapomenuto. A je nanejvýš škodné, pro stát i lid, měnit směr vládnutí a kormidelníka každý rok.

Leč v Čechách to patří k tradici prodloužené z totality, kdy vládcí nebyli voleni, ale jmenováni, a tím se celý národ odpolitizoval a vůči politice a věcem veřejným zkalil. Kdokoliv si myslí, že kormidelník může otočit loď na pětníku, ten neviděl a nepocítil katastrofu Titaniku, který se od kolize s ledovcem nedal odklonit, kdy rychlost lodi plus směr a tím setrvačnost nedávaly žádnou toleranci k úhybnému manévru. Máme se Zdeňkem k této nevráživé situaci v české politice své kuchyňské vysvětlení: český národ musel tak dlouho držet hubu pod totalitou komunistickou a předtím nacistickou (mluvím o živých pamětnících), že v dnešní svobodné atmosféře si lidé otvírají hubu na své zvolené politiky z prostého potěšení, že teď mohou pyskovat bez hrozivého nebezpečí, že přijdou o existenci jako tomu za totality bývalo. To přece pamětníci nezapomněli. A tak Češi pyskují a pyskují bez milosti a ve velkém stylu, a zvolení politici manévrují a manévrují v ubohém stylu, a na samotné vládnutí nezbyvá energie ni čas.

Kanadský nový parlament teď bude vládnout a zvolenci vědí, že národ to ví a nebude kazit. A úkoly před novou kanadskou vládou jsou obrovské: Zkrotit ten rostoucí národní dluh a rozpočtový deficit, aby země nešla bankrot, přesunout energetiku z utopických alternativních experimentů na průmyslovou výrobu, kde uživatel může zaplatit účet za energii a nebát se, že se vrátíme do středověku svítit loučí, a posílit armádu výzbrojí i počtem vojáků, protože v tom novém světě pořád platí věta z času římského impéria: Chceš-li mír, připravuj se na válku, a kdo to neví, jednou se probudí okupován silnější armádou než je ta naše. Stojí za povšimnutí, že vláda ve svobodném Česku a vláda v odjakživa svobodné Kanadě mají úplně stejné primární úkoly; vlastně všechny demokratické vlády na světě mají stejné úkoly - jak nejlíp financovat pokrok, rozumějme energii na pokrok, a udržet si nezávislost a svobodu.

A proboha mi neříkejte, že poslanci jsou blbí, když za každým stojí desítky tisíc voličů. Anebo jsou ti voliči blbí a volí blbě? Ale to je téma na jinou rozvalu - o lidech jací jsou v blahobytu.

Rost'a Firla-Sudbury

Milý Rosfo,

Opět nemůžu jinak než v řadě bodů s Tebou nesouhlasit. Hned první předpoklad, že Kanaďané chodí k volbám, zatímco Češi k nim nechodí: při posledních volbách v Čechách byla účast 62,6 % zatímco v Kanadě 61,4 %, čili v Čechách o něco vyšší než v Kanadě. Byl jsem vloni v Čechách během voleb a neřekl bych, že politiku před volbami nesledovali. Naopak docela zamíchali kartami. Rovněž politická orientace vlády se příliš změnila. Přijmu-li tvé rozdělení na levice a pravici pouze dvakrát. Za posledních devatenáct let to není nějak dramatické číslo. Od roku 1992 do roku 1998 to byla pravice, od roku 1998 do roku 2006 levice a teď je u moci opět pravice. Mezitím byla párkrát úřednická vláda.

Souhlasím s tebou, že v Kanadě bylo od opozice naprosto neprozíravé vyslovit nedůvěru vládě v okamžiku, kdy jí nebyla nakloněná veřejnost. Opozice přišla i o to málo, co měla. To premiér Harper vykalkuloval přesně a v předvolebním klání mu stačil minimální výkon, který bych komentoval slovy básníka Egona Bondyho k 25. únoru 1978: *Již třicet let mne serou svým žvaněním o ekonomice*. Na kus žvanice lze totiž nacytat každého.

Vyrovnaný státní rozpočet je evergreenem všech pravicových vlád, ale zatím převést červená čísla do černých se podařilo pouze Chrétienuvi, když byl ministrem financí Paul Martin. Pochybují o tom, že se to podaří i této konzervativní vládě.

Chyba Ignatieffa byla v tom, že nebyl ani ryba ani rak. Z leva mu urval voliče Layton, zprava Harper. Lidé si ho také pamatovali jako velkého stoupence nepopulární války v Iráku a prezidenta Busha.

Řeknu-li to velmi zjednodušeně, hlavní rozdíl je ve volebním systému. V Kanadě se dostane z každého okrsku pouze vítěz, zatímco v Čechách je volební systém komplikovanější a za každý volební okrsek je zvoleno několik poslanců z různých stran. Podmínkou je, že strana musí překročit pětiprocentní hranici, což je podle mne nedemokratické a hlasy pro malé strany, které nepřekročí tuto hranici se připočítávají k vítězným stranám. Tím si vládní strany drží většinu. Paradoxně jsem se na to zeptal ministra Cyrila Svobody, který s jistotou, že to mají lidovci v kapse na věčné časy tuto hranici hájil a ejhle, chyběla mu nějaká ta desetinka k tomu, aby nedopadl jako Ignatieff. Kanadský systém je spíše podobný českým

volbám do senátu.

Nesouhlasím ani s tím, že je potřeba zvýšit výdaje na armádu. Už dnes nás stojí tento moloch, jak v Čechách, tak v Kanadě víc peněz než by měl a je to jedna z černých děr, kam padají peníze daňových poplatníků.

To, že čeští voliči nadávají na vládu, to je již folklórem, ale to nespovídá o tom, že by neměli zájem o politiku; spíše to svědčí o tom, že se nechťejí nechat zbavit zodpovědnosti a chtějí vytvořit něco, čemu Václav Havel říkal občanská společnost. Někdy to i funguje. Například se podařilo zachránit druhý program české televize, který měl být privatizován. Velice často se ptáš, co dělá stát lépe než soukromá společnost. Mám-li odpovědět, tak je to právě tento program veřejnoprávní televize, který je narozdíl od ostatních soukromých televizí urážejících lidskou inteligenci nadprůměrný.

Politici nejsou blbí, jak správně tvrdíš, ale ani ne nijak chytří. Je známou skutečností, že prokazatelně inteligentní politik prohřává nikoliv s hloupým politikem, ale s průměrným. Bohužel to je ten problém demokracie, že volič s průměrným koeficientem inteligence volí politika, který má opět IQ 100 nebo který se tak tváří.

S pozdravem

Aleš Březina - Praha



Transcom Transport

s radostí oznamuje,
že se spojil s týmem



aby vám sloužil lépe!

Nyní naše služby směřují
nejen do východní Evropy,
ale do celého světa!

Stejní lidé Dana, Jamie, Eva,
Michal a Viktor

spolu s dalšími kolegy
vyhoví vašim požadavkům
a čekají pouze na vaše zavolání.
A ovšem Jerry zůstane konzultantem!
Volejte (905) 362-1111
a chtějte někoho z nás!

Prezident Beneš očima mladé básničky před šedesáti lety

(k 66. výročí ukončení Druhé světové války a návratu prezidenta Beneše)

Mezi intimními poklady nedávno zemřelé Blanky Rohnové, jedné z nejvýznamnějších žen české a slovenské komunity v Kanadě, její dcera Marcela našla tři zažloutlé, napolo rozpadlé listy papíru, a na jejich předních stránkách vybledlý text. Text básně bez udání jejího názvu či jména autora. Nikdo mi zatím

nedovedl říct, kdo by mohl být autorem. Z básně samotné jsem vyčetl, že ji psala mladá žena, někdy po komunistickém puči, pravděpodobně nedlouho před odchodem z Československa. Není to vybrošněný básnický skvost (jako třeba verše Jaroslava Seiferta, s kterými se pomazáme za chvíli),

ale v básni jsou obraty a rýmy napovídající talent. Je to především citové podbarvení celé básně, idealismus pohledu, nadšení, s kterým jsme skoro všichni (s výjimkou kolaborantů s nacisty) pozdravili konec války a návrat prezidenta Beneše, které do mne - jako člověka, který tu dobu živelně prožíval a který se s Benešovým politickým odkazem a tragickým závěrem jeho života dodnes nevyrovnal - zaseklo drápky a odmítá mne propustit.

Slíbil jsem hrst Seifertových veršů, kterými náš jediný nositel Nobelovy ceny za literaturu (a které cítuji zpaměti a doufám, že jsem jim příliš neublížil) přivítal Beneše v květnu 1945:

*"Když jste jel mostem, který máme rádi,
v přívalu slávy hučel vody spád.
A řeka nelže. Její řeč je jina
a je v ní věrnost země odvěká.
Tak vítá matka ztraceného syna,
který se šťastně vrací zdaleka.*

*I acháty se v kapli rozpršely,
já jsem je viděl, já znám jejich třept.
Však slzy štěstí, tekoucí v té chvíli,
jsou vzácnější. To plakal štěstím lid.*

Byli i jiní, v jiných okamžicích, kteří Beneše vysoce cenili. Na příklad T.G. Masaryk: "Bez Beneše bychom republiku neměli." Nebo Winston Churchill, který o Benešovi napsal: "Ve všech svých myšlenkách a usilování soustavně podporoval hlavní zásady, na nichž je západní civilizace založena, a zůstal věrný věci své rodné země, kterou vedl dvacet roků. Byl mistrem administrace a diplomacie. Věděl, jak trpělivě a statečně přežít dlouhá období nepřízně osudu. Kde zklamal - a za to on i jeho země draze zaplatili bylo, že v rozhodných okamžicích neuměl použít sílu." (*Closing the Ring*, Houghton Mifflin Company, Boston 1951, str. 451-453). Zajímavý byl postoj jednoho - jak mně se jeví - z nejčestnějších a nejstatečnějších čs. politiků, který jako agrárník mnohé věci viděl jinak než Beneš, Ladislava K. Feierabenda. Ve čtvrté knize svých vzpomínek na léta 1938 až 45, *Ve vládě exilu* (str. 32) Feierabend hodnotil Beneše velmi kladně: "Beneš byl po T. G. Masarykovi ve světě nejznámější čs. osobností a s generálem Milanem Rastislavem Štefánikem spoluvůdcem Československé republiky. Jako dlouholetý ministr zahraničních věcí měl velké zásluhy o náš stát a mnichovské neštěstí svou politikou nezavinil. Beneš byl první, který po 15. březnu 1939 zdvihl prapor odporu na světovém fóru, a doma zůstal pro všechny věrné Čechy a Slováků symbolem odporu a zárukou, že republika bude obnovena." Ve své teprve před několika málo lety vydané knize *Paris 1919* kanadská historička Margaret MacMillan napsala, že Beneš nevykonal ani zjevem ani osobním kouzlem, ale svojí pílí, pracovitostí a vědomostmi na pařížské konferenci Československu prokázal velké služby.

Benešovi kritici se dělí na dva tábory: přemýšlivé analyticky, hledající řešení pro nemalé problémy (silná německá menšina a nespokojenost části slovenského obyvatelstva) a pak ti (především někteří vůdci německé menšiny a někteří slovenští politici), kteří argumentovali nenávistí nejen vůči Benešovi, ale k Československému státu vůbec. Do té první skupiny (s nenávistí je pošetilé argumentovat) patřil na příklad slovenský politik evropského významu, Milan Hodža, který jako vůdce agrární strany stál v čele Československé vlády v době pro Československo nejtěžší, v čase, kdy Henleinovi v Čechách a Hlinkova Slovenská ľudová strana a Slovenská národní strana volali po autonomii. Britská vláda poslala do Československa Lorda Runcimana, aby se

pokusil najít kompromis mezi požadavky sudetských Němců a postojem čs. vlády. Novinář New York Times (New York Times nebyly jediným světovým deníkem, který se krizí v Československu zabýval; Times of London během jednoho roku uveřejnil o sudetoněmecké krizi více než dvě stě článků) tehdy o Hodžovi napsal: "Jestliže v Evropě existuje špičkový politik, který má nezáviděníhodnější situaci než ministerský předseda Hodža, pak o něm nevím." (John Palka, *Moje Slovensko, moja rodina*, str. 28). O Hodžově reputaci svědčí i jiná věta ve stejném článku: "Dávno předtím, než vypukla dnešní krize podporoval zatím nejprozřavější a nejpraktičtější plán jak neutralizovat rasové a politické rozdíly vytvořením ekonomického společenství podunajských národů." Hodža se s Benešem rozcházel v nazírání na domácí problémy (postavení Slovenska v rámci Československa) i na zahraniční politiku (nedůvěřoval Sovětskému svazu, zatímco Beneš považoval Sovětský svaz za nejdůležitějšího spojence - ještě ve své poválečné *Demokracii dnes a zítra* neztratil víru v Stalinovo slovo úplně: "Blízká budoucnost ukáže, jest-li jsem se mylil..."). Ačkoliv Hodža svůj zahraniční spor s Benešem prohrál, zůstal koncepcí společného státu Čechů a Slováků věrný. Když zemřel (28. října 1944) mluvil nad jeho hrobem na Českém národním hřbitově v Chicagu (slovenský hřbitov tam nebyl) i Jan Masaryk. V článku, který vyšel v Newyorkských listech (a později i v clevelandském Slovenskom hlasníku) Masaryk napsal: "Při posledním rozhovoru, který jsem s ním měl, Hodža mi ještě jednou jasně opakoval, to o čem jsem nikdy nepochyboval, že plně stojí za Československou republikou a že uznává plně Edvarda Beneše za svého prezidenta." Nejpovolnějším kritikem Benešova prezidentování i jeho osobnosti v hořkých letech 1945 až 1948 byl pravděpodobně profesor Václav Černý. Černý nesdílel prezidentův přístup k slovenské otázce (Beneš byl tvrdým zastáncem společné národní totožnosti), nesouhlasil s ním v otázce globálního odsunu sudetských Němců, vinných i nevinných, ptal se otázky, které si samy odpovídají, jako: "Jak mohl být nemocný stařec Hácha odvezen jako zločinec ihned na Pankrác, a při jeho zdravotním stavu "in extremis" to mohlo být už jen do vězeňské nemocnice, kde vzápětí před jakýmkoliv možným soudem zemřel?", nesdílel s ním víru (v očích Černého neuvěřitelně naivní) v Stalinovo slovo (o té víře má ve svých *Válečných pamětech* zajímavý záznam De Gaulle, citující Beneše po návratu z Moskvy: "Mou zemi osvobodí tedy od Němců Rudá armáda. Abych v ní mohl zavést svoji správu, musím se tudíž dohodnout se Stalinem. Právě jsem to vykonal, a to za podmínek, které na Československo neuvolují žádnou hypotéku. Podle toho, na čem jsme se oba shodli, ruské vedení se do našich politických záležitostí vměšovat nebude vůbec." Jestliže Černý je vůči Benešovi tvrdě kritický, není to proto, že by mu upíral zásluhy: "Doba mezi oběma světovými válkami... byla Benešovou velkou dobou a první Společnost národů jevištěm jeho největších úspěchů v mezinárodní politice, tehdy a tam jsme zvonili na zvony světa a Československo bylo takřka světovou politickou velmocí." Co mu upírá, je charakter a mravní podstata: "Za demokracii v Benešovi neručila mocná osobnost, nýbrž jenom nabytá přesvědčení a profesionální obratnost. V Masarykovi byla demokracie ethosem a pathosem, v Benešovi jen povětivým politickým stranicstvím... člověk v Benešovi nebyl hlubokého a ryzího demokratického ražení, a aby dosáhl demokratických politických cílů, Beneš tedy

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**



**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**



**Royal Bank of Canada
T. 416-857-0330
F. 905-823-6047**

Česká a slovenská televize na internetu!



nova prima JOJ 1 2 12

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

neváhal, bylo-li třeba, používat velmi nedemokratických prostředků. Jeho političtí odpůrci, především z řad národně-demokratické a agrární pravice, Kramář, Dyk, Švehla, Hodža, to tvrdili již v dobách První republiky (Beneš pravdivost jejich tvrzení potvrdil likvidací jejich stran)... Neměl velkolepou královskou svrchovanost a klidně spravedlivou rovnováhu Masarykovu, byl povahou mnohem a mnohem slabší než byl TGM... V kritických letech 1945-1948 byl slabý dvojnásob. Byl nejprve slabý slabostí rodičského bázi. President Beneš byl vskutku člověk bázi, a právě proto nepřímý, taktický, postranní, přímo fyzicky uhybavý, ostražitý a plachý... A byl podruhé slabý svou nemocí: president se z emigrace vrátil vážně churav, a nemoc tiše pokračovala, až ho v krizi 1948 srazila. V politických kruzích se o ní mlčky vědělo. A byli lidé, kteří tvrdili, že je záměrně nervově opotřebován, aby ve vyhlášenou chvíli nebyl schopen odporu." Profesor Černý prezidenta Beneše naposled navštívil v Sezimově Ústí 12. března 1948. "President", píše Černý "vypadal strašně, zestárl o dvacet let, vpadl se, zhroutil. Mužiček jakoby navlečený do cizích šatů, boty si zřejmě nešněroval sám. Tvář popelavá, oči vyděšené, zalité vodou. Pohyby loutky, mechanismu pokaženého dítětem: při kroku vpřed se mu noha sama vymrštila, nepružná, v kolenou neohnuta, jako by padal šikmo na tvář, zbaven rovnováhy."

O tom ovšem neznámá autorka básně bez názvu sotva věděla. Dívá se na Beneše obdivněma očima mládí, skoro obrozeneckým idealizmem, s jakým jsem se již dlouho nesetkal (a před kterým se pokorně skláním), ale i soucivostí ženství s mužem, který přišel na svět "neznámý, malý, všední, prostinký". A ti z nás, kteří v té době žili, budou, myslím, souhlasit, že ano, velká většina národa Beneše vítala jako Seifertova řeka... A budou souhlasit s autorkou básně, že jsme Beneše viděli jako člověka, který národu zasvětil svůj život, jako hrdinu, který zůstal věrný odkazu prezidenta Masaryka. Jestliže jsem temperamentem bližší pohledu Václava Černého, že v Mnichově jsme měli bojovat a že v únoru 1948 jsme měli padnout s větší ctí, vím také, že nebylo snadné ani moudré ignorovat politickou skutečnost oněch dní. Těžší je najít odpověď na Černého hodnocení Benešova charakteru, schopnosti a činů (nikdy jsem se nedokázal smířit s Háchovou smrtí ve vězeňské nemocnici). Jistě byla chyba i na naší straně, v naší touze vidět Beneše jako blanického rytíře, v našem očekávání hrdinských činů od člověka, který se hrdinou nenarodil. Takovým hrdinou byl pro autorku básně bez názvu, nalezenou mezi intimními poklady Blanky Rohnové:

*Nekvetl tehdy náš prapor milý
modrý a rudobílý,
když poprvé na svět popatřily
jeho oči.
Na kraji naší vlasti drahé
Videň svou vládu pěstí
a domov musel nésti
daň života.*

*Tehdy jsi přišel jako každý jiný,
neznámý, malý, všední, prostinký,
přišel jsi na svět, dítě do otčiny,
velký syn prosté maminky.*

*Tehdy Tě nevítal zvuk hymny naší,
vítal Tě jenom slunce svít,
dech naší země nade vše nám dražší,
dech země, pro kterou jsi přišel žít.
Jak kolem sebe zřel jsi očima,
a dorůstal do mužných let,
poznals, jak trpí otčina,
bez svobody, že vlast je plná béd.
Proto jsi poslouchal slova věřícího,
proto jsi za ním přes hranice šel,
proto jsi domov opouštěl...
Tak jsme Tě neznali,
my vzpomínáme jen:*

*Tolik tam bylo lidí,
tolik praporů a tolik kvítí!!*

*Nad Prahou smál se jasný den...
Já měla strach,
co když se nesplní ti,
abys ho zahlédla, snad na okamžik jen.
Vždyť za těch večerů,
kdy bývali jsme doma
mi o něm otec vyprávěl:*

*Až vyženem tu strašnou příšeru,
nacisty až odsud vyženem,
pak přijde zpět on, Beneš, znova
a přijde vládnout v rodnou zem.
Pak zase budem žít a nebudem se bát,
pak zase bude klid a vlásti bude rád,
a synu, pamatuj,
že zazní volně zas
ta píseň plná krás
kde domov můj.
Teď, synu, mlč, buď chlap a mezi námi
zůstává on, jak Masaryk je s námi,
jak jeho duch nám velí, neprozrad!!!*

*A maminka nám vždycky slibovala,
že jednou, blízko, kolem pojedje,
a říkala, jak sama jednou stála
s kyticí růží...*

*Tak jako já, když se do vlasti vrátil,
malý a šedivý s tváří usměvavou,
jsem dávala mu kvítí proplétané slávou
a slzami, jimiž svou radost splatil.
Tehdy mne zdvihl, -nechtěl ani snad -
a tiše zašeptal: Vás, děti, mám tak rád.*

*Já tehdy plakala, snad v radosti, snad
strachem,
snad trémou, nevím sama
a slzy - koulely se hrachem...
vždyť plakala i máma...*

*Všichni jme plakali, všem nám srdce bilo,
všichni jsme jásalí,
a všem nám v mysli zbylo
slovo, jež řekl ze všech nejpevněji:
Ať v bídě, v otroctví budeme žít,
ať někdo rozbije náš čestný štít,
ať uvrhnou nás do pout, háží do plamene,
my pevně budem stát, my věrní zůstaneme.*

*Proč jsi pak zůstal sám, když jsme tě měli
rádi,
proč lidé Tě tak zrádně opustili.
My čekali, že promluvíš,
my doufali a nevěřili,
že krutá dlaň tě v hradu uzavřela,
že hrstka věrných přijít neuměla
a otevřít ty pevně brány hradu,
kde rudý běs svou hnusnou ukul zradu...
Zůstal jsi sám, zůstal jsi opuštěný
milován národem a od své věrné ženy,
zůstal jsi uzavřen v palčivé separaci,
v letech, kdy život tvůj a síly tvé se ztráci.
My plakali, věděli, že se svobodou naší
i život tvůj již nad hrobem se vznášejí
a my se modlili...
My s mámou plakali,
nás děsil pohled otce do dálí,
v němž oheň plál,.....
Až jednou v noci vstali jsme a šli,
s rodiči, kteří tolik milovali
vlast, svobodu a republiku....
a nasedli jsme do rychlíku....*

*Tak jako ty jdem pro pomoc a sílu,
tak jako ty jsi pro vlast bojoval,
tak jako ty se připravujem k dílu,
k němuž jsi odkazem nás povolal.
Až vyrostem, až zesílí nám ruce,
až bude čas a půjdeme se bit,
první řad budem my...
a až zas bude klid
o tobě budem dětem vyprávět,
o tobě presidente náš...
K tobě se budem vracet zpět...
Vždyť pro nás znamenáš
jít pevně za cílem, jít cestou Masaryka,
jít cestou přímou, kráčet cestou ctí.
Vždyť dnes z nás každý ví,
byť v bídě, v otroctví budem žít,
byť někdo poplival náš čistý štít,
byť uvrhli nás do pout nebo do plamene,
my pevně budem stát
my věrní zůstaneme.*

Josef Čermák

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.



Evropská a kanadská kuchyně
Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!
Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové
i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší
Josef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
LEKÁRSKÁ FAKULTA V HRADCI KRÁLOVÉ

MARIA GABÁNKOVÁ



Podobenství těla

Obrazy

Vystava se koná
ve spolupráci s galerií „Na Hradě“, Dřevní 1b, Hradec Králové
od 5. 5. do 27. 5. 2011
otevírána pondělí až pátek od 8 do 18 hod.

Zahájení ve čtvrtek 5. května 2011 v 17 hod.

www.palmsgalerie.cz galerie na hradech



PRODÁM GARSONKU

V CENTRU PRAHY
27 m² (291 sq.ft.)
PO CELKOVÉ REKONSTRUKCI
\$119,000 O.B.O.
TEL. 416-575-9360
E-MAIL: info@watercom.ca

Letky a informace na www.pribyla.com nebo na 416 669 9980

KAMARÁTI Z BLICE
TOBUJE VE VÝSTAVNÍ GALERII SOUTĚŽET S OLPAE
4. JUN 2011 V PŘEDNÍ GALERII
VSTUPNÉ:
\$15 NA MÍSTĚ
\$10 V PŘEDPRODEJI

ELAN
LAVENA

Hala Slovanského Římsko-Katolického Kostola
5255 Thornwood Drive, Mississauga, (A2, 33)

Martin Frič by zíral (2)

Před nedlouhým časem jsem napsal o své krátké přítomnosti na natáčení jakési scény snad pro televizi, když jsem šel kamsi za účelem vykonat cosi užitečnějšího. Tehdy jsem byl alespoň svědkem důvodu přítomnosti tolika věcí a lidí na místě. Mladík mnohokrát běžel přes silnici a skočil na jakési žíněnky.

Dneska jsem si vyjel k nedalekým tenisovým kurtům za účelem potěchy ze sportu, který mám rád. Na obvyklé parkoviště jsem se dostal s nemalými obtížemi. Ulice k němu vedoucí byla plná deseti ohromných kamionů, kabelů a lidí všeho druhu, občerstvovacími stanicemi, ale žádnou filmovací aktivitu jsem nepozoroval.

Na kurt jsme se nakonec oba dostali, po mírně komplikovaném parkování docela jinde, než je u těch kurtů běžné. Cestou k nim jsem se zeptal chlapíka, který se zdál, že ví o čem se jedná.

„Jak dlouho tady bude ta cesta zatarasená?“

„Do šesti hodin do večera,“ odpověděl vlídně.

„Co se to natáčí?“ chtěl jsem vědět.

„Televizní film. *Psychic*.“ Hleděl jsem na tu záplavu kamionů a málem jsem se zeptal, co to zase bude za ohavnost. Ale neřekl jsem nic.

Z kurtu jsem se občas podíval k tomu místu, kde se cosi mělo dít. Nic se ale nedělo. Ani když jsme po více než hodině hry šli zpátky ke svým na jiných místech než běžně zaparkovaným automobilům. Nikde žádná aktivita, bručící kamera, pokyny režiséra klapání klapky, akce ... jen spousta lidí, někteří pojíždající občerstvení, jiní lelkující.

Kolik asi taková šaráda, dneska nezbytná k natočení snad jediného, nespočetného opakovaného záběru, stojí? A co pak divák uvidí na své obrazovce? Vždyť možná právě ta scéna, vyžadující si zaparkování deseti ohromných vozů s čímsi, o čem nemám vědomost, bude nakonec vystřižena!

Projížděje opatrně úzkým místem na ulici ke kurtům vymezeném deseti ohromnými vozy, znovu jsem si připomněl časy, kdy Martin Frič a jiní mistři české a cizí kinematografie natáčeli své filmy většinou smysluplně a

zábavně a nejednou doslova mistrovské a v duchu jsem si představoval, jak asi vypadalo místo, kde se točila některá scéna. Kolik asi ohromných kamionů tam stálo, kolik tlustých kabelů bylo nataženo, kolik podivných postav letkovalo, nic nedělající, na tom místě?

Byl jsem tím vším tak znechucen, že jsem se toho vlídného člověka ani nezeptal, kdy bude možno se na ten produkt snažení podívat v televizi. Ale jak mi našeptává zkušenost, řekl asi, že neví. Už jsem si na takovou odpověď zvykl a ani mě nezneklidňuje, že bývá příliš častá. A netušil, ještě uvidím... Když jsem pak po hře opatrně projel ulicí s omezeným provozem, žasnul jsem nad počtem těch ohromných vozů a napadla mne otázka bez odpovědi, co všechno se v nich nalézá. Zabočil jsem do ulice sousední a souběžné, a žasnul. V ní stálo dalších asi deset stejných monster nikde vrčící kamera, herec nebo herečka v akci.

A tu, snad z dobrého důvodu jistě rezignace a jistého věku, napadlo mě, že už vlastně do tohoto supermoderního světa tisíců digitální mašinek a nepochybně fenomenálních vymožeností, včetně moderní medicíny, která mi zachránila život, snad ani nepatřím, ledaže se smírím s tím, že se čas od času budu více nebo méně rozčilovat.

Vladimír Čícha - Vancouver

**DOXA DOCUMENTARY FILM FESTIVAL
VE VANCOUVERU UVEDL
ZAPOMENUTÉ TRANSPORTY ČESKÉHO
REŽISÉRA LUKÁŠE PŘIBYLA**

Mezinárodní festival dokumentárních filmů DOXA v kanadském Vancouveru, který probíhal od 7. do 15. května 2011, uvedl během letošního ročníku všechny čtyři filmy z dokumentárního cyklu „Zapomenuté transporty“, mapující osudy českých Židů v méně známých koncentračních táborech a ghettech v Estonsku, Lotyšsku, Bělorusku a Polsku. Filmy zkoumají různé „modely přežití“ v extrémních podmínkách a přinášají dosud nezveřejněné autentické vizuální materiály a nová svědectví přeživších.

Za podpory Velvyslanectví ČR v Ottawě se festivalu osobně zúčastnil režisér cyklu Lukáš Přibyl. Více informací je k dispozici na stránkách festivalu www.doxa.ca

Velvyslanectví ČR v Ottawě

A Beautiful Place to Fly

**EDENVALE
Aerodrome**

5195 Hwy 26 East
Stayner, ON
L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...

For more information contact us at
(705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
Rentals, Restaurant on Site and Much More...

PIVO 2011
U of T, Scarborough
04.06.2011

28. Turnaj Plavání v Ontariu

Kde:
U of T at Scarborough Campus
12620 Midway Trail
at Clarendon & Midway
Scarborough, Ontario

Registrace:
Rozpis: www.pivo2011.com
do 03. května 2011. Platba
přes internet nebo osobně.
(Informace viz. www.pivo2011.com)

Důležité upozornění:

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny 18. 5. 2011 v 9:00
Příští číslo vyjde: 9. 6. 2011
Uzávěrka: 2. 6. 2011
V letních měsících až
do srpna budeme vycházet
pouze jednou měsíčně!**

Český bronz a slovenský debakl na mistrovství světa v Bratislavě

Je to nakažlivá epidemie. Plná optimismu a nadějí. Mužstvo České republiky šlape jako nejkvalitnější švýcarské hodinky, byť se jubilejní 75. mistrovství světa v ledním hokeji koná na Slovensku. Má velké hráčské osobnosti i herní sílu. Mnohem větší než na loňském světovém šampionátu v Německu, kde po ostudných prohrách s Norskem i se Švýcarskem shodnými výsledky 2:3 nakonec senzačně vybojovalo zlaté medaile.

Obránce v ohrožení života

Letos se může pyšnit dvěma elitními útočnými řadami. Ta první dostává od druhého střetnutí podobu Jágr - Plekanec - Červenka. Tedy dvě výjimečně sehraená křídla z Omsku, největší český hokejista všech dob Jágr a nadějný dravec Červenka, který letos v Rusku byl nejlepším střelcem základní části Kontinentální hokejové ligy. A mezi nimi v centru mimořádně ostřílený borec Montrealu Canadiens s defenzivními úkoly Plekanec. Druhá lajna Havlát - Eliáš - Milan Michálek se prosazuje vysokým důrazem. A nezaostává ani defenzíva. Vždyť mezi obránci figurují taková jména NHL jako Zbyněk Michálek z Pittsburghu Penguins, Židlický z Minnesoty Wild či Martinec z New York Islanders. Poslední jmenovaný je bohužel hned v úvodním utkání zákeřným zákrokem lotyšského beka Kuldý zraněn a dokonce bezprostředně po tomto faulu zůstává bezvládně ležet na ledě v ohrožení života! Naštěstí se Radek Martinec probírá k vědomí, ale šampionát tím pro něho končí a v tomto zápase ani nevyloučený Kulda dodatečně dostává trest zákazu startu na tři další zápasy. Ale hlavně mají Češi v brance neprekonatelného Pavela, který v NHL oblíbený dres Atlanty Thrashers. Až neuvěřitelným způsobem nahrazuje Vokouna, který v minulosti českým barvám vychystal tituly mistrů světa 2005 ve Vídni i 2010 v Kolnu, avšak tentokrát se nečekané a teprve těsně před šampionátem omluvil.

Zcela změněný trenér

“Užívám si toho, že u tak výborného týmu mohu pracovat,” zdůrazňuje několikrát v průběhu turnaje trenér Alois Hadamczik. A právem se těší z toho, že tentokrát reprezentanti hrají i za něho. Nutno zdůraznit, že i devětapadesátiletý trenér prošel zajímavým vývojem. Jeho podnikatelské schopnosti totiž dříve často stály hlavně vzhledem k tomu, že nikdy nebyl špičkovým hráčem, v konfrontaci s hokejovou odborností. To mu příliš nepomohlo při jeho prvním angažmá u české reprezentace v letech 2006 až 2008 a zejména na zimních olympijských hrách v Turíně 2006, byť tam se svými svěřenci dokráčel k bronzovému medailím. Hadamczik však od té doby výrazně zlepšil komunikaci s hráči, na svou stranu si získal i největší hvězdu Jaromíra Jágra a podstatně uvolněněji začal vystupovat i před novináři.

Pochopitelně, že i tohle se výrazně promítá do kvality českého mužstva na bratislavském ledě. Češi v základní skupině postupně zdolávají Lotyšsko 4:2, Dánsko 6:0 a Finsko 2:1. Střetnutí proti Finům, kteří teprve devatenáct sekund před koncem zaznamenávají svůj čestný úspěch, má vynikající úroveň. V osmiřádkové skupině pak český tým poráží Rusko i Slovensko stejným poměrem 3:2 a Německo 5:2. V utkání s Rusy jej nezastavuje ani jejich provokační hra a bolestivě fauly Arťuchina, především na Milana Michálka a Rachůnka. Po nich Alois Hadamczik s nádechem ironie, ale i racionality, prohlašuje: “Pokud hokej půjde tímto směrem dále a rozhodčí tohle budou tolerovat, zvážíme v budoucnosti to, abychom na mistrovství světa povolali známého bitkaře Kočiho, kterého máme v NHL...”

Senzační a skromný Jágr

Ve čtvrtfinále nastupuje Hadamczikova a Jágrova parta proti Američanům, kteří jsou postrachem českého hokeje. Před sedmi lety nepustili Čechy v bitvě, kterou rozhodly až samostatné nájezdy, před domácím publikem v Praze do semifinále. A o rok později se přesně tohle čtvrtfinálové drama opakovalo ve Vídni, ovšem naopak se šťastným českým koncem. I teď v Bratislavě Američané v první třetině pořádně kousají. Ještě, že jejich vyložené šance bravurně zneškodňuje brankář Pavelec. A navíc těsně před první přestávkou přichází první ze čtyř českých úderů. Je symbolické a neuvěřitelné zároveň, kdo je jeho autorem a strůjcem postupu do semifinále. Nikdo jiný než devětatřicetiletý Jaromír Jágr. Na vítězství 4:0 nad USA se podílí třemi góly a jednou nahrávkou, ale s pokorou, která mu je vlastní, hodnotí: “Měli jsme velké štěstí a díky bohu, že v naší brance stál Pavelec. Kdyby ho Američané v úvodu překonali, zápas se mohl vyvíjet úplně jinak. Já si

už při rozbruslení připadal divně a ani potom jsem se nijak zázračně necítil. Prostě mně to tam třikrát spadlo...”

Špatný systém či individuální chyby?

Stejně jako loni v Německu narážejí Češi v semifinále na Švédy. Tehdy teprve pár vteřin před koncem normální hrací doby vyrovnal na 2:2 Rachůnek a až samostatné nájezdy vyřadily švédské *Tři korunky*. Nyní český tým Eliášem otevírá skóre na začátku druhé třetiny. Ovšem Švédové velmi dobře bruslí, daří se jim pozíčně a třebaže znovu Pavelec dělá, co může, cestu do jeho sítě nacházejí. Beglundova dělovka při jejich přesilovce a Backlundova perfektní trefa přes obránce Čáslavu do pravého horního růžku otáčejí stav 2:1 v jejich prospěch. Když však Pavelec likviduje Ericssonovo trestné střelení a Seveřaně nevyužívají ani třiadvaceti sekundovou přesilovku hru pět na tři, zdá se, že ještě není všechno ztraceno. Jenže i tak je české dílo zkázy dokonáno. Právě Ericsson napravuje své zaváhání, když skóruje z brejku a Kruger obratným manévrem po objetí branky zvyšuje na 4:1. Pět minut před závěrečným klaksonem sice ještě Eliáš svým druhým gólem oživuje naději, ovšem Backlund při české power-play do prázdné branky definitivně pečeti švédské vítězství 5:2.

“Příliš moc jsme se nechali unést útočením. Švédové nás pak přecíslovali a proto jsme dostávali góly. Vůbec se nám nedařilo ve středním pásmu a měli jsme problémy s rozehrávkou,” komentuje největší překvapení turnaje, které se zrodilo snad symbolicky v pátek třináctého, Jaromír Jágr. A Alois Hadamczik se svěří: “Byl jsem přesvědčený, že tento zápas vyhraje.” Na odborný dotaz, zda český herní systém proti výtečně bránícím Švédům byl správně určený, reaguje: “Žádný systém nefunguje, když hráči udělají tolik individuálních chyb. A my jsme se jich dopustili víc než v předchozích střetnutích dohromady. Navíc jsme propadli v koncovce.”

Červenkův hatrick na závěr

A tak na české mužstvo zbývá pouze zápas o bronzovou medaili s Ruskem. Jak ten první ve skupině byl válkou až přehnaně tvrdých zákroků, tak druhý se proměňuje v gólovou přestřelku s nádhernými hokejovými momenty. Bleskové akce s mnoha šancemi se rychle střídají na obou stranách. Češi jdou do vedení 1:0, pak ale během pouhých patnácti sekund prohrávají 1:2. Po necelé minutě však srovnávají na 2:2, ovšem Rusové mají opět navrch 3:2. Ale české mužstvo zlepšenou hrou ve středním pásmu skóruje třikrát za sebou. Rusové sice ještě snižují na 4:5, avšak poslední tři střelecké záznamy jdou už jen na český účet. Třemi brankami v utkání se konečně vyznamenává renomovaný “ruský” kanonýr Roman Červenka. Vítězství 7:4 a bronz tedy patří České republice. Navíc je to teprve podruhé v historii, kdy Češi poráží Rusy dvakrát během jednoho šampionátu. Přesně řečeno předtím šlo o konfrontaci Československa se Sovětským svazem na mistrovství světa 1969 ve Stockholmu v památných bitvách, který měly výrazný politický podtext, s výsledky 2:0 a 4:3.

Trenér Hadamczik však přiznává: “Získat medaili je krásné, ale i tak jsem smutný a asi ještě dlouho budu. Jedná prohra nás připravila o to, abychom mohli hrát o zlato. Během devíti zápasů jsme pouze jednu třetinu byli horší než soupeř a to byla prostřední proti Švédům.” Tahle slova žádný další komentář nepotřebují...

Slovenská a česká mentalita

S ještě větší euforií než Češi vstoupili do šampionátu Slovinci. Není divu. S bouřlivou domácí podporou v zádech i s velmi zkušeným mužstvem, jehož výkonem má gradovat úspěšnost mimořádné hráčské generace slovenského hokeje. Včetně osmi mistrů světa z Göteborgu 2002. Po povinném vítězství na úvod se Slovinskem 3:1 se však velký slovenský sen začíná rozplývat. První rána přichází od Němců, s nimiž hokejisté Slovenska prohrávají už 0:4 a nakonec alespoň snižují na konečných 3:4. Rovněž poměrem 3:4 nestačí na Rusko, už zmíněnou prohru 2:3 musejí přijmout od České republiky a aby toho nebylo dost, i po čtvrté za sebou odcházejí poraženi o jediný gól! Tentokrát 1:2 s Finskem, přestože až do 48. minuty gólem Gáborika vedou 1:0.

Nezvládají vysoký tlak domácího prostředí a v rozhodujících momentech psychicky selhávají. Jak se

proslýchá z jejich tábora, hvězdy týmu mají až příliš velké slovo na úkor mladých hráčů. Slovenští hokejisté se tedy nedostávají ani do čtvrtfinále. A když ve svém závěrečném střetnutí přece jen vyhrávají nad Dánskem 4:1, zdá se být neuvěřitelné, jakým způsobem se s nimi slovenská veřejnost loučí. Vyprodané hlediště v závěru skanduje: “Děkujeme, děkujeme.” A po zápase za nimi do šatny dokonce přichází slovenský prezident Ivan Gašparovič. Inu, jiný kraj, jiný mrav. Jak mají Češi a Slovinci rozdílnou mentalitu...

Anglicky je naučil

“Naše hra byla příliš složitá, nedostávali jsme se do šancí a chyběla nám potřebná štáva,” viděl důvody slovenského krachu na bratislavské hokejové burze jeden z lídrů, obránce Lubomír Višňovský, který se stejně jako útočník Pavol Demitra rozhodl s reprezentační činností skončit. Otázkou však je, zda se bude loučit i kanadský trenér slovenského reprezentačního mužstva Glen Hanlon, který je velmi rozporuplnou postavou. Slovenský hokejový svaz s ním už před rokem uzavřel lukrativní smlouvu a to až do zimních olympijských her 2014 v Soči. Loni na mistrovství světa v Německu však přivedl Slovensko jen dvanácté místo a letos na desáté. Mimochodem předtím vedl celek Běloruska a rovněž bez pronikavějších úspěchů.

Jeho přínos legenda československého a slovenského hokeje Jozef Golonka vystihuje taktó: “Podařilo se mu to, že i hráče, kteří nepůsobí v NHL, naučil mluvit anglicky...” Na otázku své další budoucnosti Hanlon odpovídá vyhýbavě ve stylu: “Svou práci mám rád a život na Slovensku se mně moc líbí.” Ostatně Hanlon u slovenské reprezentace končí. Hanlonovým spojencem byl předseda Slovenského svazu ledního hokeje Juraj Široký, který však už v této funkci pokračovat nemíní. Jen tak na okraj, o Širokém se opakovaně a velmi nelichotivě vyjadřuje i jeden z nejspěšnějších Slováků hokejové historie a v současné době Europoslanec Peter Šťastný.

Nečekaný skandinávský finiš

Slovensko příští rok v pořadatelsví šampionátu vystřídají Finsko a Švédsko. Vůbec poprvé od roku 1930, kdy se mistrovství světa hraje, se o jeho pořadatelsví rozdělí dvě země. A hned v následujícím roce 2013 si to zopakují. Jen s tím rozdílem, že závěrečná fáze turnaje se uskuteční nejprve v Helsinkách a pak ve Stockholmu. Snad vyšší moc tomu chtěla, aby se letos do finále probíjeli Finové právě proti Švédům. Přitom v úvodu turnaje ani jeden ze skandinávských celků nepoplýval takovou suverenitou jako Češi.

Mužstvo Švédska v Košicích, kde absolvovalo boje v základní i osmiřádkové skupině, podleho Norům na samostatné nájezdy 4:5 a Kanadaťům v normálním čase 2:3. Finové se v bratislavských skupinách trápili s Lotyší, které přehráli teprve na nájezdy 3:2. S Čechy, jak už jsme psali, utrpěli prohru 1:2. A konečně proti Němcům vyrovnali až v závěrečné třetině a výhru 5:4 na svou stranu strhli také na samostatné nájezdy.

Doma po šestadvaceti letech?

Favoritem finálového duelu plného výborné defenzívy, která je pro tradiční severské rivaly, je mladý švédský tým. Však také až do poslední minuty druhé třetiny vyhrával gólem Paarjavioho 1:0. Jenže pak z hole Immonena, s devíti góly nejlepšího kanonýra a s dvanácti kanadskými body nejvýše hodnoceného hráče šampionátu, přichází vyrovnání. Načež pětigólová smršť v poslední třetině katapultuje Finsko k senzačnímu finálovému vítězství 6:1. Ale zároveň i ke druhému titulu mistrů světa v historii, protože ten první získalo Finsko na mistrovství světa 1995 ve Švédsku. A přidá k tomu i třetí za rok na ledě helsinské Hartvall Areny? Pokud by se to podařilo, byli by Finové po předlouhých šestadvaceti letech prvním týmem, který by zlaté medaile vybojoval v domácím prostředí. Naposledy to dokázali v roce 1986 hokejisté Sovětského svazu v Moskvě.

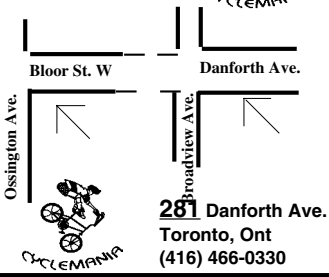
Závěrečné výsledky - čtvrtfinále: Česká republika - USA 4:0, Švédsko - Německo 5:2, Finsko - Norsko 4:1, Rusko - Kanada 2:1. Semifinále: Švédsko - Česká republika 5:2, Finsko - Rusko 3:0. O 3. místo: Česká republika - Rusko 7:4. Finále: Finsko - Švédsko 6:1.

JAROSLAV KIRCHNER, Bratislava

Slovak House Slovak Infocentre

8 Clarence Square,
Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-
17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail:
info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080



281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Gambrinus liga

Dvě kola před koncem letošního ročníku je zapotřebí zodpovědět tři otázky. Kdo bude mistrem? Kdo bude druhým sestupujícím? A jestli Slavia dostane licenci do příštího ročníku pro profesionální fotbal. Odpovědi na první dvě mohou přijít již tuto sobotu. Kdy Plzeň hostí doma Ostravu. Pokud zvítězí, je mistrem. Šampionem by byla i v případě prohry Sparty v Teplicích s Ústím. Paradoxně právě v Teplicích se možná o titulu již rozhodlo. Sparta zde v 26. kole remizovala 2:2, zatímco Plzeň zde minulou sobotu vyhrála 1:0.

O sestupujícím by měl rozhodnout vzájemný soubor mezi Příbramí a Brnem. Brno k záchraně potřebuje vyhrát, protože v posledním kole pouze remizovalo s Budějovicemi 1:1 a má jednobodovou ztrátu právě na Příbram, která hraje existenční zápas doma. O osudu Slavie se rozhodne až 24. května 2011. Komise ČMFS předběžně Slavii licenci neudělila. Její hráči letos nedostali peníze a mužstvo se topí v dluzích, což je neuvěřitelné, protože ještě v sezóně 2007/2008 hrála Ligu mistrů a v sezóně 2009/2010 Evropskou ligu. Navíc prodala do zahraničí několik skvělých hráčů jako Marka Suchého, Tomáše Necida či Dušana Šventu. Začátkem května ji však nebyla udělena profesionální licence. Současně proběhly během pohárového utkání s Olomoucí mohutné protesty, které měly za následek kontumaci utkání, pokutu 750000 Kč a tři následující zápasy musí Slavia sehrát doma bez diváků. V současné době byly prodány akcie klubu skupině Natland Group, která se zavázala, že závazky klubu uhradí. Ironie, že fotbalisté Slavie hrají na jaře skvěle a prohráli pouze jediné utkání (se Spartou na Letné 0:2).

Výsledky: 26. kolo: Boleslav-Hradec 1:2, Liberec-Bohemians 1:0, Olomouc-Slovácko 0:2, Brno-Plzeň 1:1, Ostrava-Budějovice 3:2, Slavia-Ústí 3:0, Příbram-Jablonec 1:2, Teplice-Sparta 2:2. 27. kolo: Ústí-Příbram 0:3, Budějovice-Slavia 1:1, Jablonec-Ostrava 3:3, Slovácko-Brno 0:2, Plzeň-Boleslav 3:1, Bohemians-Olomouc 2:1, Hradec-Teplice 0:0, Sparta-Liberec 3:2. 28. kolo: Olomouc-Hradec 2:0, Sparta-Bohemians 2:0, Liberec-Slovácko 1:0, Teplice-Plzeň 0:1, Brno-Budějovice 1:1, Ostrava-Ústí 3:3, Boleslav-Jablonec 1:2 a Slavia-Příbram 3:2.

Tabulka

1. Plzeň	28	20	6	2	66:25	66
2. Sparta	28	20	2	6	48:19	62
3. Jablonec	28	16	6	6	59:29	54
4. Olomouc	28	13	5	10	45:27	44
5. Liberec	28	12	6	10	42:32	42
6. Bohemians	28	12	6	10	32:29	42
7. Ml.Boleslav	28	11	7	10	45:39	40
8. Hradec	28	10	8	10	24:33	38
9. Teplice	28	10	7	11	37:44	37
10. Slavia	28	8	12	8	36:34	36
11. Ostrava	28	7	9	12	30:41	30
12. Slovácko	28	8	6	14	25:40	30
13. Budějovice	28	6	11	11	26:45	29
14. Příbram	28	6	7	15	19:36	25
15. Brno	28	7	3	18	30:50	24
16. Ústí	28	4	7	17	21:62	19

Crogoň liga

28. kolo: Košice-Trnava 1:3, Žilina-Senica 0:1, Bystrica-Nitra 0:1, Zl. Moravce-Dubnica 2:1, Dun. Streda-Prešov 2:1, Slovan-Ružomberok 1:0. 29. kolo: Prešov-Košice 0:3, Trnava-Žilina 1:0, Nitra-Zl. Moravce 0:0, Ružomberok-Bystrica 0:0, Dubnica-Dun. Streda 0:1, Senica-Slovan 1:2. 30. kolo: Nitra-Ružomberok 0:2, Košice-Dubnica 1:1, Žilina-Prešov 2:1, Bystrica-Senica 3:2, Zl. Moravce-Dun. Streda 3:0, Slovan-Trnava 3:0. 31. kolo: Prešov-Slovan 0:2, Ružomberok-Zl. Moravce 0:0, Senica-Nitra 3:2, Trnava-Bystrica 0:2, Dubnica-Žilina 1:0, Dun. Streda-Košice 0:0.

Tabulka

1. Slovan	31	18	8	5	57:21	62
2. Senica	31	17	7	7	50:27	58
3. Žilina	31	14	11	6	47:27	53
4. Trnava	31	13	9	9	38:27	48
5. Bystrica	31	12	9	10	36:28	45
6. Moravce	31	11	10	10	34:29	43
7. Ružomberok	31	9	10	12	20:31	37
8. Nitra	31	10	6	15	24:46	36
9. Streda	31	9	8	14	24:36	35
10. Prešov	31	9	5	17	25:43	32
11. Košice	31	7	9	15	27:43	30
12. Dubnica	31	6	10	15	20:44	28

AIRLINE TICKETS SALE TO EUROPE



**BEST VALUE!!!
HURRY!!**
SPRING AND SUMMER
AIRLINE TICKETS ON SALE

1221 YONGE STREET
(BY SUMMERHILL
SUBWAY STATION)
TORONTO, ON

M4T 2T8
Phone: 416-504-3800
Toll free: 1-800-825-7577

Heart of Europe Holidays: 416-504-6399

Fax: 416-363-2205
A GETAWAY THAT'S MORE
THAN JUST A HOLIDAY!!!
ADVENTURE TRAVEL
- EXOTIC TRAVEL
LUXURIOUS TRAVEL
- ROMANTIC TRAVEL

WE OFFER ALL!!!
TRAVEL AND MEDICAL INSURANCE,
AIRLINE TICKETS
WWW.TICO.CA #1810380

Dve hospody na jednom rohu naproti AGO
(Dundas a McCaul)

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi Pilsner Urquell a Czechvar!
K tomu jídlo po celý den
Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub **Sin & Redemption**

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Village Idiot Pub **Sin & Redemption**

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

ROYAL LEPAGE Signature Realty

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zaslání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independant owned and operated Brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Average Home Prices - January
in the Greater Toronto Area

Year	Units Sold
2008	5,075
2009	2,670
2010	4,986
2011	4,332